

DE ZWARTE

blad tegen de bende van nipels

tweede jaargang

nr. 45

29 november

hfl. 1,50

Kopy naar postbus 10233 in De Haag of naar de Bijstand, Buitenom 213, De Haag; CLD aan de Vliet in Delft, iinfowinkel ALARM, korte mare 24, Leiden; Makula, Laag Boskoop, Boskoop, Jongerenbeweging, burg. Martenssingel 94, Gouda; Kritiese Boekhandel in Rotjeknor en Angora in Haarlem.

De drukkerij is nog steeds de Bijstand, Buitenom 213, De Haag.

De samenstellers zijn via de postbus en alleen des woensdags via de telefoon (070-89.20.98.) te bereiken. Abo's door bezorgers langgebracht kosten f 12.50 per tien nummers; postabo's en instellingen dubbel tarief. Politieke gevangenen nix. Alles te storten op giro 3442401 tnv de Zwarte, Leiden.

Voor anderhalve piek kan je de Zwarte kopen bij: Ruward, de Rooie Hond, koffiehuis Blau, Madam Mikmak en de andere erkende kraakkafees in De Haag; de Rooie Rat in Utreg; het Fort van Sjakoo in A'dam.; Alarm, Manifest, de Wereldwinkel, de PSP en overall waar het verkoopt in Leiden; Verder in de Rooie Arnhemmer (waar ook al weer); in Delluft bij de Wereldwinkel en het CLD; in Rotterdam bij Kritisch Boekwerk en van Gennep.

Inhoud

- 3- wie is het beest?
- 4, 5- een slecht hotel.
- 6- Delft en Veurbeurg
- 7- Kort nieuws uit de residentie
- 8- Duursma en zijn onrechtmatige ontruimingen
- 10- De Blauwe Aanslag
- 12- Barst de Bom
- 13- Reizen maakt vrij
- 14- Die Vergessenen
- 18- Het A-status Team, de Staats en Hans
- 19- Indianerkommune
- 20- agenda

荷京推動驅逐鳩屋者重整住宅計劃 鳩屋者領袖對市府發動全面戰爭

【阿姆斯特丹電】十月下旬在阿姆斯特丹街頭爆發的暴力事件，使阿姆斯特丹好戰的鳩屋者與市政府之關係不穩定的狀態終告結束。市政府當局已大力推動一項驅逐鳩屋者和重整住宅的計劃。

現在，阿姆斯特丹七千名鳩屋者的急進的領袖，已對他們所謂不切實際的目標，發動全面戰爭。所謂不切實際的目標指的是最近推動的清潔運動，和不入道的治安行動。

一警方發言人形容鳩屋者發動的攻擊，是「純粹的恐怖主義」。而鳩屋者設在舊西區的非正式總部「下水溝老鼠」(Sewer Rat) 中的氣氛，也是鬥志高昂而

斯·寇克在獄中死亡的事件，引發了這場暴動，但鳩屋者相信，最近的暴力事件是政府就舊西區的公共秩序採取嚴厲措施的結果。舊西區中的一萬五千居民中，有許多入靠領社會福利金生活，該區也是

義者的天堂的惡名，特於兩年前發起重慶運動。有系統地驅逐鳩屋者便是這個重慶運動的一部分。而自從新政策實施後，鳩屋者的憤怒指向范泰恩。去年他在一次正式訪問舊西區期間，便遭一大群示威份子投擲石頭和番茄，將他趕出舊西區。鳩屋者指控范泰恩提升阿姆斯特丹整潔的形象，以吸引更多觀光客，但卻無能解決例如房屋短缺之類的迫在眉睫的社會問題。

鳩屋者基金會發言人說：「為什麼政府看不見眼前有更嚴重的問題？我們需要的是領社會福利金的人買得起的廉價住宅，而不是更多的旅館。」但范泰恩在最近的暴力事件後召開的記者會上說，他絕不會被鳩屋者敲詐。他在荷蘭電視上說：「我們志在執行重建嚴重荒廢的市內地區的政策，舊西區的計畫和措施絕不可能改變。」荷蘭的報紙也表示支持范泰恩的政策。

無悔。一名年輕的鳩屋者說：「不用暴力，你絕對得不到任何東西。我們被迫向警方和政府宣戰，因為他們已經向我們宣戰——這場戰爭已有一人犧牲。」雖然十月下旬的驅逐行動，以及漢

阿姆斯特丹市鳩屋比例最高的。但是當地警方不久前開始打擊普遍的非法偷電和毒品交易行為。這也是使舊西區惡名遠播的原因。阿姆斯特丹市長范泰恩為了了解除該市是歐洲吸毒者、墮落者與無政府主

子投擲石頭和番茄，將他趕出舊西區。鳩屋者指控范泰恩提升阿姆斯特丹整潔的形象，以吸引更多觀光客，但卻無能解決例如房屋短缺之類的迫在眉睫的社會問題。

鳩屋者基金會發言人說：「為什麼政府看不見眼前有更嚴重的問題？我們需要的是領社會福利金的人買得起的廉價住宅，而不是更多的旅館。」但范泰恩在最近的暴力事件後召開的記者會上說，他絕不會被鳩屋者敲詐。他在荷蘭電視上說：「我們志在執行重建嚴重荒廢的市內地區的政策，舊西區的計畫和措施絕不可能改變。」荷蘭的報紙也表示支持范泰恩的政策。

Een beestenboek

Onderzoek niet nodig: we kennen de schuldigen!

Is het werkelijk belangrijk voor ons, dat de pers nu ineens tóch aandacht schenkt aan onze verklaringen wat betreft de dood van Hans?

Waar het erom gaat de doodsoorzaak vast te stellen, is dat niet zo belangrijk. De vaststelling van de schuldigen aan de dood van Hans is veel belangrijker.

En de schuldigen zijn bekend: Van Thijn, en de hele law & order klik, die gewetenloze hazen, zijn de moordenaars.

Voor iedereen die zich in de Staatsliedenbuurt verdiept heeft, is het duidelijk: in zo'n buurt wordt het bewijs geleverd dat we tegen de repressie in, zonder politie, zonder vergunningen en zonder gemeentelijke distributie etc., in staat zijn goeie en mooie dingen op te bouwen. Van Thijn noemt het eigenrichting en schreeuwt het uit: het moet afgelopen zijn!

De aktie tegen de Schaepmanstraat, kostte Hans het leven. Wie is direkt verantwoordelijk, wie had de macht om het geweld te stoppen? Van Thijn.

Het motief

Van Thijn, een socialist op een machtige positie, die het liefst als een vriendelijke burgervader, met diep respect begroet, door Amsterdam wandelt en als een Koning zijn schappies toeknipt.

Slechte vaders drinken of werken meestal teveel. Bij hem is het het laatste. Roem in de macht van de Olympische Spelen, dat is waar hij voor leeft. Een gezonde, schone en flonkerende Stad. Rekening houden met de eigenwil van de schapen is er dan niet meer bij. De honden drijven en houden al de schapen wel bijeen. Van Thijn een burgerherder? Misschien eerder een naar roem hongerende burgerwolf of -vos. De angst om op de weg van de roem geblokkeerd te worden, maakt 'm vals. Voor zo'n iemand is Amsterdam zelfs te klein. De klodders spuug die deze zichzelf Koning wanende Van Thijn in de Staatsliedenbuurt over zich heen kreeg, zijn nog steeds zichtbaar als smet op zijn Olympisch vacht. Als een vieze man de obstakels uit de weg slaant, is-tie nu te ver gegaan. Een dood-door-schuld moordenaar, en een behoorlijk gewetenloze gezien de, over het lijk van Hans heen, nieuw aangekondigde ontruiming in de Staatsliedenbuurt. Hij moet gestopt worden!

De hazen en de bok

De law&order familie van bedorven, gevoel- en gewetenloze hazen is medeverantwoordelijk voor de dood van Hans, als bouwver van een enorme diertuin, waar de één zich aan de ander dient te laten voeren. Gevoed door de angst de macht, de poen en de luxe te verliezen, bouwen ze de verzorgingsstaat om tot een konsentriekamp zo groot als Europa, maar liefst groter. Grenzeloos naar buiten toe en naar binnen toe afgepaste bio-bokgrenzen. Ze willen ons rustig houden: we ondermijnen de staatsveiligheid, de veiligheid van armoede, uitbuiting, en gedwongen kannibalisme. Een dode in Duitsland, een dode in Nederland, een dode in Griekenland, en men provoceert verder op de weg van de onmenselijkheid. Zij zijn de angst, verantwoordelijk voor de dood van Pereira, fotograaf van Greenpeace. Zij zijn de ideologie van de bomaanslag op het chemisch concern Bayer in België, waarvan Pereira nu beschuldigd wordt.

Ogen van angst die niets meer zien.

Zij zijn nog steeds fascistische geheime diensten naar de leiders van Duitse terroristische organisaties laten zoeken. Zij zijn nog steeds de man die er na de tweede wereldoorlog niet in slaagde Hitler te vervangen in Nederland en onlangs het Verzetsmuseum opende. Zij brengen Nederland als land op de derde plaats van grootste direkte investeerders in de wereld.

Zij willen ons kwijt in drijvende gevangnissen, gebouwd voor een derde van de normale prijs, ze zullen ons voeden, schoon houden en te ruste leggen. Zij braken in bij AMOK, want wij mogen niet weten, denken, luisteren, zien, voelen, wij moeten horen en stil zijn, muistil tot we 80 zijn. Wanneer wijzelf geen bijdrage leveren aan hun rustige wereldje, . . . moord zal hun geweten niet meer verteren. Zij zijn zo bedorven.

Zij kennen alleen de gloeilamp om in de duisternis toch slechts het blinkend goud te zien. Een groot Europees rijk, de regering is zich aan het vormen, het parlement smeekt om bevoegdheden. We moeten Japan worden, we moeten presteren, we moeten Amerika worden, we zullen in armoede leven. De Koningen willen onze volgzzaamheid, en gebruiken alle mogelijke middelen tegen elke menselijkheid in.

Hans heeft zich gezondigd aan hun grenzen, laten wij onze horens zien!

Konkreet, hoe bang zijn wij?

In de vorige Zwarte werd Geert Mak aangehaald, die in een "serieuze analyse" (NRC, 2 november), spreekt van onze verharding gevoed door onze angst. Hij bekritiseert het gebrek aan ideologie in de beweging.

Geijkte paden worden te onbezonnen beschreven, misschien wijst het zich vanzelf, hebben we geen behoefte aan een ideologie die over lijken gaat. Schuif de angst om te zien, van je ogen weg.

Hun onderzoek past in hun ideologie, versterkt hun ideologie, zolang het niet gaat om verzet tegen die ideologie.

Hans heeft een koutje gevat, teveel librium, alcohol, slaappillen, methadon tot zich genomen.

Laten we ons naakt, dronken, stoned en opgewonden verzetten tegen de nieuw aangekondigde ontruiming in de Staatsliedenbuurt.

Laten we als deftige Heren en Dames onze gasmeters kantelen en de elektriciteit andersom aansluiten.

Laten we de andere kant oplopen. Laten we al hun ideologiën jatten en openbaar maken.

Laten we met Sint onze slag slaan in hun warenhuizen. En we zullen goed eten, het warm hebben en heerlijk slapen.

En laat hún het klamme zweet van de Angst krijgen, laat hún maar woelen in hun bed. Laat de hemel op hun neer komen.

kan dat allemaal zomaar ?

Op 26 november wordt een jongen genaamd Flip tezamen met zijn broer en een vriend voor het plegen van een drietal overvallen door de politie aangehouden. Flip en zijn broer Martin brengen drie weken in voorlopige hechtenis op het Leidse politiebureau door. Over die tijd schrijft hij later: "Het was heel erg, die drie weken. De varkens hebben het beter" en over de politieagenten op het bureau: "Het zijn bloedhonden daar, het is niet te geloven hoe ze daar tekeer gaan".

Het onderwerp, "debehandeling van arrestanten op het politiebureau" krijgt de laatste tijd veel aandacht. In KRI, het maandblad van de reclassering, verschenen in het septembernummer artikelen over dit onderwerp; in mei en juni plaatsten diverse kranten en artikelen over misstanden op het Emmens politiebureau; eind oktober overleed een "kraker" in een Amsterdamse politiecel, hetgeen in de landelijke pers ruim uitgemeten werd. Dit geeft aanleiding om het verhaal van Flip nu naar buiten te brengen. Uit het vervolg zal blijken, dat hij in zijn ervaringen met de Leidse politie niet alleen staat.

Het relaas van Flip

In een brief legde Flip zijn ervaringen vast. Het relaas bevat een reeks gebeurtenissen, die zowel hemzelf als zijn mede-arrestanten en voorlopig gehechten betreffen. Zij ondervonden een slechte verzorging, pesterijen, werden met geweld bedreigd en daadwerkelijk mishandeld. Het eten dat verstrekt werd, laat zich volgens Flip het beste als hondevoer omschrijven. Het brood was oudbakken, de koffie en de warme maaltijden koud.

Gelegenheid tot wassen werd nauwelijks geboden; soms werden ze dagenlang niet gelucht. Als er iets voor Flip en zijn broer werd gebracht werd dit meestal door de wachtcommandant in ontvangst genomen, met de belofte het door te zullen geven, maar daar kwam vaak niets van terecht. Op het bureau was één wachtcommandant, die begaan was met het lot van degenen die al weken in de politiecellen doorbrachten. Wanneer politieman dienst had, werden de arrestanten gelucht, konden zij zich wassen en kregen zij kleine versnaperingen. Op een dag was ook dat afgelopen. De wachtcommandant

excuseerde zich. Hij had van hogerhand te verstaan gekregen de gevangenen niet meer in de watten te leggen.

Bij het leven in het cellenblok schenen ook allerlei pesterijen te huren. Eens werd via de intercom gevraagd of men wat wilde eten van een snackbar. Iedereen in het cellenblok gaf zijn wensen te kennen. Eten kwam er echter niet. Toen Flip naar de roden vroeg, werd hem op lacherige manier te kennen gegeven dat hij geen wensen kon hebben, omdat hij niet in een hotel zat. Terloops vermeldt Flip, dat arrestanten soms met pistolen in de rug de gang tussen de cellen werd op en neer gedreven.

In de brief komt de volgende passage voor.

"Als ik om water vroeg hadden ze geen tijd. 'Haal maar uit de wc pot' werd er gezegd. Ik heb toen geantwoord, 'Wij zijn mensen hoor, we hebben wel een fout gemerkt en we verdienen ook wel straf, maar we moeten ook wel als mensen behandeld worden en niet als beesten'. Ze zeiden tegen ons, 'Je moet als een beest behandeld worden', waarop wij weer antwoordden, 'Krijg het lazerus'. Hierop kwamen ze met 5 man in mijn cel en zeiden, 'Had je wat? Geen praatjes, want anders krijg je klappen'.

Op 30 november wordt Flip met een medegehechte naar het Paleis van Justitie te 's Gravenhage overgebracht ter voorgeleiding aan de Officier van Justitie. De overbrenging gaat gepaard met geweldadigheden. Flip schrijft: "Die jongen moest ook mee, maar hij deed een beetje raar en toen gaven ze (de politieagenten /KB) hem een duw. Hij ging tegen een muur onderuit en had een gat in zijn hoofd. Een agent deed er een handdoek omheen".

Diezelfde jongen kwam op een dag wat langzaam uit zijn bed. Dit bleek aanleiding te zijn om tot het gebruik van geweld over te gaan: hij werd geslagen. Flip constateert dat de jongen opnieuw gewond is: "Hij liep langs mijn cel (...) en ik zag, dat hij een dikke kaak had en er bloed uit zijn mond kwam".

Half december werd in een van de cellen een Marokkaanse jongen opgesloten. De nieuwkomer leek hevige overstuur en huilde lange tijd.

LEIDEN - De Leidse Rechtswinkel heeft een pamflet uitgegeven waarin verslag wordt gedaan over de behandeling van arrestanten op het politiebureau. Aanleiding om de misstanden op het Leids politiebureau naar buiten te brengen, was de aandacht, die de landelijke pers gaf aan soortgelijke gevallen in andere steden. In het pamflet gaat de voornaamste aandacht uit naar de ervaringen van ene Flip. Het relaas bevat een reeks gebeurtenissen, die hem en zijn mede-arrestanten overkwamen tijdens zijn drie weken durende voorlopige hechtenis. De klachten in het relaas komen neer op een slechte verzorging, het moeten ondergaan van pesterijen en het bedreigd worden met een daadwerkelijk ondergaan van geweld.

Politie-voorlichter Graveland beschouwt deze zaak als sterk overtrokken. Voordat hij op de klachten

Toen hij was bijgekomen vertelde, hij zijn lotgenoten wat er aan de hand was. Flip schrijft: "Ik heb zo'n pijn", riep hij naar ons. Wij vroegen, "Waar heb je pijn?". Toen zei hij: "In mijn ballen". Toen we vroegen hoe dat kwam, antwoordde hij "Dat heeft de politie gedaan".

ingaat, wil hij toch wel een aantal dingen kwijt. Om te beginnen spreekt hij zijn verwondering uit dat de politie zelf geen pamflet heeft ontvangen. Vervolgens wijst hij op dat Leiden een vrij vergaard klachtenregeling kent, waarin een onafhankelijke commissie de klachten onderzoekt. Ook geeft hij toe dat het huidige politiebureau geschikt is om mensen langere onder te brengen. Dit gebeurt alleen in noodgevallen, d.w.z. bij plaatsbrek in bewaartehuizen. Het nieuwe politiebureau kent betere voor- en nadelen voor langdurige opvang gedetineerden. Tot slot merkt op, dat de cijfers uitwijzen dat Leiden er relatief gunstig uitspringt in het aantal ingediende klachten. In 1984 werden 18 klachten onderzocht en in het merendeel werden klachten niet terecht bevonden. Het is realistisch genoeg om toe te geven dat ook politiemensen fouten kunnen

LEIDEN/DEN HAAG — De situatie rond de arrestant (een 48-jarige Leidenaar) die op donderdagavond 31 mei van dit jaar dood in een cel van het Leidse politiebureau werd aangetroffen, is er ook na het afronden van het onderzoek van de rijksrecherche niet veel duidelijker op geworden.

Gisteren maakte justitie weliswaar bekend dat er geen bewijsbare strafbare feiten zijn gepleegd en dat niemand daarom zal worden vervolgd, maar over de doodsoorzaak werden geen nadere mededelingen gedaan. Waarnemend Leids politie-commissaris H. Mostert zegt in een reactie dat hij tevreden is, dat justitie geen aanleiding ziet om tot vervolging over te gaan. „Ik ben blij dat het zo is afgelopen”, aldus Mostert.

De 48-jarige Leidenaar werd op die donderdagavond kort na zeven uur aangehouden in een flat in Leiden Zuid-West.

De man was betrokken bij een burenruzie, hij zou een vrouw hebben beledigd. Deze vrouw ging mee naar het bureau om aangifte te doen en omdat de 48-jarige Leidenaar behoorlijk onder invloed van drank verkeerde, besloten de twee agenten hem ook mee te nemen. De man weigerde en maakte na enig aandringen van een agent om de lift te betreden een slaande beweging.

De politieman ontweek de klap en gaf de Leidenaar een vuistslag in het gezicht. De man zakte ineen en bleef met een bloedende neus liggen. Voordat de eerste hulpdienst (EHD) arriveerde was de man weer bij kennis. Hij werd naar het bureau gebracht waar hij door de EHD medisch werd onderzocht. De Leidenaar had geen noemenswaardig letsel opgelopen en werd in een cel gezet. Men heeft verschillende malen in de cel gekeken en telkens lag de Leidenaar te slapen. Om kwart voor tien echter, bij een controle, bleek de man dood te zijn.

Deze lezing van het voorval werd op vrijdagavond 1 juni door de Leidse politie verstrekt.

Nu, bijna vier maanden later, is het door de rijksrecherche gepleegde onderzoek afgesloten. „We zijn zeer zorgvuldig te werk gegaan. Er waren gesprekken met de betrokken agenten, de korpsleiding en nabestaanden. Daarbij zat de vakantier er ook nog tussen”, zegt officier van justitie mevrouw J.C.M. Courijn op de vraag waarom het allemaal zo lang heeft geduurd. Zij verklaarde gisteren dat er geen indicaties zijn om tot strafrechtelijke vervolging over te gaan. Justitie weigert nader in te gaan op de pikaresken van het sectierapport, zodat de doodsoorzaak onduidelijk blijft. Volgens Courijn gebeurt dit mede op nadrukkelijk verzoek van de nabestaanden van het slachtoffer.

Ook waarnemend commissaris H. Mostert is weinig mededeelzaam. „Er zullen inderdaad geen maatregelen tegen wie dan ook worden getroffen”, bevestigt hij de verklaring van de officier van justitie Mostert mag van justitie geen verdere mededelingen doen over slachtoffer en doodsoorzaak.

Klacht

Naar aanleiding van Flips verhaal is op 24 juni 1985 naar hem een klacht ingediend bij de Hoofdofficier van Justitie te 's Gravenhage en gevraagd een onderzoek naar de gang van zaken in het Leidse cellencomplex. Daar ondanks nadrukkelijk verzoek daartoe, geen reactie van

het Openbaar Ministerie kwam, is de brief op 12 september opnieuw verstuurd. Ook op dit schrijven kwam geen reactie. Na telefonisch contact bleek dat beide brieven ter parkette waren ontvangen, maar eerst op 20 september naar de Hoofdofficier waren doorgestuurd. Een ontvangstbevestiging zou toegestuurd worden, maar is tot op heden niet aangekomen.

Meerdere gevallen

In korte tijd kwamen nog 2 gevallen van slechte behandeling op het bureau van Leiden naar voren. Op zaterdag 8 juni 1985 werd A. ter ontuchtering op het Leidse politiebureau ingesloten. Zondagavond werd hij door zijn vader opgezocht. A. lag inmiddels in het ziekenhuis. Later vertelde hij zijn vader dat hij door 3 politieagenten in elkaar was geslagen. Op woensdag 12 juni werd A. geopereerd aan een gescheurde blaas. De advocaat van A. diende een klacht in en vroeg om strafvervolgning van de betrokken agenten. Een onderzoek van de rijksrecherche leverde echter niets op en de klacht werd afgewezen.

B. bracht enige tijd in een Leidse cel door. Op het moment dat zij voor verhoor werd opgehaald, zag zij hoe een buitenlander, die geheel overstuur in een cel zat, met behulp van een wapenstok een deken werd afgenomen.

Onderzoek

De vraag die nu gesteld kan worden is of de behandeling van de arrestanten incidenteel, dan wel regelmatig klachten oplevert. Het relaas van Flip doet denken in de laatste richting. Om de juistheid hiervan te onderzoeken zijn alle advocaten en advocatenkantoren in Leiden, de reclaseringsvereniging Leiden, het JAC, het kraakspreekuur en het IBR aangeschreven. Van 4 advocaten (kantoren) en het IBR werd geen reactie ontvangen.

Van drie respondenten werd vernomen dat zij nimmer klachten van arrestanten over de behandeling op het bureau ontvingen. Zeven respondenten hoorden wel van klachten. In alle gevallen betroffen de klachten slecht situationele omstandigheden, in twee gevallen tevens gewelddadig optreden, waarbij verschillende arrestanten lichamelijk letsel opliepen.

Aanbevelingen

Het voorgaande moge duidelijk zijn. Het cellenblok van het politiebureau in Leiden is zeker geen hotel. Aangetekend moet worden dat het een plaats is die bestemd noch geschikt is om voor langere tijd mensen ingesloten te houden. Het zou juist zijn, indien een aantal politiebureau's ook toezichthoudende commissies worden toegevoegd, zoals dit met huizen van bewaring en gevangenis het geval is. Om het toezicht effectief te maken, moet wel de regelgeving ten aanzien van de behandeling van arrestanten uit de gunstensfeer getrokken worden. Dan bestaat de kans dat degenen die als Flip op het politiebureau worden opgesloten niet meer hoeven te verzuchten: "Wij vroegen ons weleens af, of dat allemaal zomaar kan".

maken, maar er wordt naar gestreefd om die te vermijden. Geconfronteerd met de toch niet misselijkte verwijten uit het pamflet zegt de heer Graveland zich niet voor te kunnen stellen, dat de slechte verzorging en de pesterijen structureel zijn. Wat de voeding betreft is er een contract afgesloten met het verzorgingstehuis de Wilgenhof, waar de maaltijden worden afgehaald en over de pesterijen kan hij niets anders zeggen dan dat ook de agenten wel eens een geintje uithalen. Gezien het lage aantal klachten over de politiebehandeling onttaarden deze geintjes zeker niet in pesterijen. Intimidatie en het toepassen van geweld zijn voor agenten op het bureau overbodige zaken. De numerieke meerderheid moet garant staan voor een geweldloze opvang en begeleiding van gedetineerden.

Dit zijn zaken die tijdens de opleiding de hoogste prioriteit krijgen. Geweld wordt alleen proportioneel toegepast en dus alleen maar als het echt noodzakelijk is. De klacht die over dit geval is ingediend, is nog onder behandeling en zonder de uitspraak van de onafhankelijke commissie is het nutteloos om nu al te spreken over de eventuele uitkomst. Zelf betreurt hij ook de trage afhandeling van dit geval, maar die valt buiten de verantwoordelijkheid van de politie.

DE RIJKSGEBOUWEN DIENST ALS LIEVE CLD-ONDERHANDE- LINGSPARTNER

Vrijdag 15 november, delft, de RGD komt naar het CLD.

Een kwartier te laat kwamen onze RGDvrienden swinkels en van ieperen samen met hun spreekbuis, landsadvokaat den hartog op de thee. Na wat komplimenten over ons haalbaarheids-onderzoek en de tijd waarin het was afgekomen, wilden ze het eigenlijk nog maar over één variant hebben, nl. legalisatie. De RGD zou eerst een vergadering moeten beleggen over een eventuele verkoop van het pand. Als die positief uit zou vallen (als ze dus wilden verkopen) zouden wij de gemeente rijswijk bereid moeten vinden om het pand aan te kopen. Dat zou betekenen hebben dat we 1,1 miljoen van de gemeente los zouden moeten peuteren. De RGD zou dan (aardig als ze zijn) ook haar medewerking en hulp verlenen, als de verkoop vast zou staan.

Maar gelukkig, we hoeven al die te-vergeefse moeite niet te doen. De RGD heren hebben namelijk vandaag (wo. 27 nov.) besloten om niet over te gaan tot verkoop. Ambtelijke molens! Hadden ze godverdomme niet eerder kunnen vertellen dat ze niet wilden verkopen. V'e hebben als gekken gewerkt om het haalbaarheids-onderzoek in 12 dagen af te krijgen. Bedankt den hartog, zijn we toch fijn met zijn/haar allen 12 dagen van de straat gebleven. Maar nu staan we dan toch eindelijk echt op straat!

DE OORLOGSVERKLARING IS BIN- NEN

DE RGD HEEFT BESLOTEN HET CLD NIET TE WILLEN VERKOPEN (nu komt dus de kunststopslag) DE VER-
WACHTE SCHIJNBEWEGING IS
DUIDELIJK GEWORDEN . DE DAG-
VAARDING ZAL AL WEL ONDER-
WEG ZIJN . HET GRAF VOOR DE
DEURWAARDER WORDT GEGRAVEN.
ALS ZE EEN OORLOG WILLEN
KUNNEN ZE HEM KRIJGEN!

Zij die gaan sterven groeten u, de
bewonersters en gebruikersters van
het CLD.

CLD film PREMIERE

Vaandag 9 december
Aanvang 9 uur savons

Al twee jaar lang zijn er verschei-
dene filmpjes volgeschoten, over
krakend delft. Deze opnames begon-
nen op de Voorstraat en de meeste
kraken daarna zijn opgenomen. Zo
kwam het dat de gehele CLD geschie-
denis op 8 mm film staat. Maar wat
doe je als er niet achter je kont aan-
gezeten word, dan komt het plakken
de volgende keer wel. Welnu, deze
luiheid kwam mooi uit, namelijk,
aangestoken door een dreigende ont-
ruiming- waarover meer hiernaast-
werd het idee voor een, nn
werd het idee voor een, nee de, CLD
film geboren. Extra opnames werden
gemaakt van huiselijke leven op het
CLD. Andere opnames die zijdelings-
met het CLD te maken hebben wer-
den toegevoegd, omdat het CLD niet
geïsoleerd in delft staat en zo ont-
stond de film.

Dit word geschreven alsof de flim al
klaar zou zijn, maar men plakt nog.

Maar affijn, zie maar, in het kraak-
kafé, ezelsveldlaan 37.

Na de premiere zijn nog andere,
ouwere aktiefilms. Bv. OD 36, uit
'80 schat ik zo en ook een verslag
van de IRI-kernreaktor bezetting van
nog eerder en nog een paar die me
nu niet te binnen schieten.

Misschien vinden we zelfs de film
terug van de akties rond de taptoe
in delft, de laatste werd gehouden
in '74.

Veel plezier, wel op tijd komen.

Kan dat zomaar in Veerbeurg?

Vorige week ontving de moeder van één van onze medebewoners een brief van de advocaat van Wim Bosman (huiseigenaar), A. van Lokhorst. Er stond in dat we het pand toch niet zouden kunnen huren, want de huurwaarde bedraagt volgens Bosman f2400 en als we dat wel zouden kunnen betalen, zou hij "een aantal restrikties willen stellen aan het gebruik die voor het F-kollektief naar alle waarschijnlijkheid onaanvaardbaar zijn."

Daarom het verzoek om ervoor te zorgen dat het binnen drie dagen ontruimd is, anders zouden er rechtsmaatregelen genomen worden. Wij hebben daar natuurlijk niet op gereageerd. Maandag-avond om 6 uur kwam diezelfde moeder thuis van haar werk en vond een dagvaarding die de deurwaarder in de handen van haar 14jarige zoon had gestopt. Daarin werd ze

opgeroepen om de volgende ochtend 11 uur in het Paleis van Justitie te zijn: kortgeding. Bosman was dus achter de naam van één van de bewoners kunnen komen, helaas voor hem was zij nog geen 21 jaar. Wij hebben de volgende ochtend voor 11 uur nog geprobeerd een advocaat te bereiken, maar niemand kon, VREEMD als je om 1/210 vraagt of ze om 11 uur willen komen. (Hoezo?-tjepster). Geen advocaat dus. En omdat we zelf niet gedagvaard waren moesten we onze bek dichthouden. De zaak begon al leuk want onze medebewoonster heeft de Franse nationaliteit, en volgens de Franse wet ben je met je 18e al, meerderjarig. Dus zou zij en niet haar moeder gedagvaard moeten worden. Daar ging Lokhorst dus al op z'n bek. Omdat ze een half jaar geleden de Nederlandse nationaliteit heeft aangevraagd is niet zeker of hier de Nederlandse of de Franse wet geldt. Dat wordt door de rechter uitgezocht.

Toen werd gevraagd naar het spoedeisend belang van Bosman. Dat was dus geluk want hij had niet eens een koper of een huurder, maar "krakers in het pand belemmeren de verkoop en ze zijn niet eens aangesloten bij het GEB, ze zitten daar met kaarsen, straks vliegt het hele huis in brand." De rechter was eerst vrij neutraal, maar toen een van ons een verklaring voorlas mocht hij die niet afmaken en verweet de rechter ons dat we ons verstopten ("dat doen veel krakers" zei ie), terwijl wij Bosman 2 keer hadden uitgenodigd voor een gesprek (toen we het nog maar net gekraakt hadden). De zitting werd geschorst voor 5 minuten waarin we op de gang even konden overleggen met Bosman. Hij verlangde van ons dat we mogelijke huurders binnenlaten om het pand te bekijken en het evt. zelf konden huren. Over 4 weken op 24 december komt de zaak weer voor en dan wordt de beslissing genomen.

ONTRUIMING? DAN LIEVER DE LUCHT IN!

Afgelopen juni kraakten wij Huize Meijer de Vries, voormalig bankgebouw en verzorgingstehuis, gelegen aan het Prins Hendrikplein.

Nu biedt het naast woonruimte ook atelier en dokaruimte.

Reeds spoedig bleken er plannen te bestaan om hier een disco (de Tempel) vegetarisch restaurant, therapieruimte en een dansgroep te vestigen.

Een heuse woon-werk-kultuur dus!

Achter deze plannen schuilt een leefgemeenschap (Statenlaan 110 tel. 070-502585) bestaande uit ene Hans Bogers en consorte, ex-sanijassins, welke enige tijd geleden uit de Bagwanbeweging waren gestapt toen zij het dekreet kregen om naar Amsterdam te gaan.

Sinds die tijd leeft er bij deze oudere jongeren het besef dat zij -verenigd in stichting Impuls- het

doel hebben om de persoonlijke groei, bewustzijnsverdieping en zelfontplooiing te bevorderen.

En om bovenstaand doel te bereiken moeten zij wel veel geld kunnen verdienen, nietwaar?

Helaas zijn de nodige vergunningen aan hun (nog) niet verleend en er zijn inmiddels al meer dan 50 bezwaarschriften tegen deze plannen ingediend, niet alleen tegen de overlast die discotheek "de Tempel" gaat geven, maar ook tegen de sloop van het interieur van het tot monument verklaarde pand.

Om nu toch al bezit te kunnen nemen van het door hun zo begeerde pand, hebben ze een Huidenstraat-truc uit de kast getrokken, met het gevolg dat wij op straat komen te staan mits...

A.s. donderdag 5 dec. dient het proces.

NIEUWBOUW PROJEKT DOSSIER 572

Al weer heel wat weken geleden is aan het haagse Lamgroen de voormalige bank van lening gekraakt, in de schaduw van het Prins Bernhardviaduct.

Begin 1983 (en misschien ook al eerder) stond het gebouw al op de nominatie om gesloopt te worden voor de nieuwbouw van de Sociale Academie. Maar of het er nou van komt om dat er gewoon geen geld is, of dat de samenleving onderhand is verzadigd van de socio's, die nieuwbouw is nog niet gepleegd.

Intussen was er dus geen toestemming om het pand (dat in een te gekke staat is) te slopen, en is het een poosje bewoond geweest. Zo zijn er weliswaar een paar mensen tijdelijk onder dak geweest, maar het voornaamste motief was natuurlijk om er voor te zorgen dat de boel niet werd gekraakt.

Anyhow, dat is dus toch gebeurd, en de eigenaar, de gemeentelijke dienst volkshuisvesting (VH) is daar niet gelukkig mee. Op de gewone manier had VH geen been om op te staan om de krakers eruit te krijgen en dus werd truc 3 toegepast.

Truc 3 is de truc waarbij verschillende diensten van de gemeente (GEB, Soos, VH) elkaar het balletje toespelen en tegelijkertijd hun handen in onschuld wassen. Een soort Huidenstraat-truc: twee of meer belanghebbende partijen "zitten elkaar dwars" met alleen nadelige gevolgen voor de krakers.

In dit geval weigerde VH om toestemming te geven aan het GEB om gas en stroom aan te sluiten. GEB zag dat natuurlijk ook al niet zitten (vanwege de lage kosten die krakers altijd hebben?) en stapte in dit plan. VH hoopte zodoende, dat de krakers wel af zouden taaien.

De krakers spanden na veel geduld te hebben gehad met deze "diensten", een kort geding aan tegen de gemeente Den Haag. Op het laatste moment ging dat niet door, omdat de gemeente eieren voor zijn/haar geld koos en de aansluiting schijnt er te komen (of al te zijn).

Alleen een borg van 2500 ballen moet worden opgehoest. Toch weer een stinkgeintje dus; ze kunnen niet tegen hun verlies.

OPROEP-OPROEP-OPROEP-OPROEP-OPROEP

Voor zaterdag 30 november

14.00 uur in het politiebureau Paardenveld

OPENBARE VERZENDING VAN HET TIJDSCHRIFT AMOK

Het abonneebestand ligt sinds kort op het Paardenveld.

Gekoppeld hieraan zijn de volgende eisen:

-TERUGGAVE ABONNEEBESTAND

-TERUGGAVE ARCHIEF

Wij stellen het zeer op prijs u zaterdag te ontmoeten.

STEUNKOMITEE AMOK

p/a De Kargador

Oude Gracht 36

Utrecht

tel: 030-310377 (tussen 1 en 5 uur)

Utrecht

BEZETTING MINISTERIE

Donderdag 28 november hebben zo'n 500 studenten het ministerie van Onderwijs en wetenschappen te Zoetermeer bezet. Om precies te zijn, die afdelingen die gaan over het HBO en het WO. Het is wederom een protest tegen het nieuwe studiefinancieringsplan (stufi) van Deetman. De studenten eisen een open debat tussen Deetman en de LSVB (landelijke studenten vakbond) en de bezetting duurt in ieder geval tot vrijdag.

(studenten = m/v)

ARTIKEL UIT DE IGLO 85/9

Justitiele ontruiming van kraakpanden zijn onrechtmatig. De politie en de mobiele eenheid worden hierbij voor het karretje van de huiteigenaar of zelfs spekulant gespannen. Het openbaar ministerie en in het verlengde daarvan de politie maakt zich schuldig aan het plegen van strafbare feiten, als een kraakpand niet bij het constateren van 'heterdaad' of zeer kort daarna wordt ontruimd, maar pas dagen, weken en soms maanden later. Justitie gaat nooit tot vervolging van aangehouden krakers over bij een ontruiming op grond van artikel 138 lid I wetboek van strafrecht, omdat het Openbaar Ministerie weet dat hij het rechterlijk oordeel niet kan doorstaan. Justitiele ontruiming is een schending van het grondwettelijke verankerde huisrecht.

Dit zijn enkele belangrijke conclusies uit het navolgende interview met Wally Duursma, voorzitter van de afdeling Amsterdam van de Nederlandse Politie Bond (NPB).

Aanleiding voor het gesprek is het onderzoek dat een medewerker van Iglo in het voorjaar heeft gedaan naar 236 ontruimde kraakpanden in zes grote steden.

De belangrijkste conclusie was dat er met ontruimde kraakpanden druk wordt gespekuleerd. In 43 procent van de gevallen wordt het voormalige kraakpand doorverkocht.

Aan 11 procent van de 236 panden verdienen speculanten grof geld omdat zij als tussenhandelaren optreden bij de verkoop na de ontruiming. Opvallend was dat in 107 gevallen ontruimd is op last van de officier van justitie. Slechts 59 keer is er op bevel van de rechter ontruimd. Het ontruimingsaantal is groter dan het aantal panden, omdat sommige panden meerdere malen door de mobiele eenheid zijn gevisiteerd wegens herkraak.

Het openbaar ministerie laat steeds het eigendomsrecht prevaleren boven het huisrecht. Vaak gebeurt dat een pand na ontruiming leeg blijft staan, hetgeen bij 11 procent van de onderzochte panden het geval was. De bestemming van ontruimde panden blijft helemaal wazig. Duursma heeft in het Algemeen Politieblad van september 1982 al een felle aanval gedaan op de justitiele ontruiming, die volgens hem niet door de wettelijke beugel kunnen. Hij schreef toen: "Tot nog toe heeft de strafrechter geen eindoordeel gegeven over één en ander, omdat het in geen der gevallen tot een afsluiting in de rechtspleging is gekomen over het begrip, aan wie het 'huisrecht' op het moment van ontruiming' toekwam". Duursma doelt hiermee op de eigenaar of de kraker/bewoner.

Duursma vervolgt in het politiebld: "Ondanks pogingen daartoe vanuit de kraakbeweging/bewoners, zoals rondom de eerste ontruiming van de Vogelstruys in Amsterdam, is zelfs in dat konkrete

geval geen uitspraak van de betrokken rechter over de rechtmatigheid van het openbaar ministerie- en politieoptreden gekomen".

Meer dan drie jaar later, waarin Iglo in een tijdsbestek van vijf jaar 197 justitiele ontruiming heeft gekonstateerd in zes grote steden tussen 1 januari 1980 en 1 januari 1985 is nog geen enkele justitiele ontruiming aan de strafrechter voorgelegd.

De wet schrijft voor dat iemand die verdacht wordt van het plegen van strafbare feiten wordt aangehouden, overgebracht naar een plaats voor verhoor en wordt vervolgd. Als een officier van justitie besluit in te grijpen wegens overtreding van artikel 138 lid I van het wetboek van strafrecht en er worden daar bij aanhoudingen verricht, tijdens de ontruiming, dan behoort het o.m. tot vervolging over te gaan.

In zijn artikel in 1982 konstateerde Duursma al dat justitie niemand vervolgde.

Daar is tot op heden geen verandering in gekomen. "De politie stelt namens de eigenaar een vordering in, waartoe het openbaar ministerie opdracht geeft. De betrokken officier van justitie is aanwezig bij de voorafgaande besprekingen en laat weten dat hij geen vervolging wil hebben wegens overtreding van artikel 138 strafrecht", aldus Duursma.

"Dus agenten treden een kraakpand binnen, nadat de bewoners aan de tweede vordering om het huis te verlaten geen vervolging hebben gegeven.

De politiefunktionarissen gaan over tot aanhouding van diegene die zich in het pand bevinden. Vervolgens worden ze tot voorbij de ME-afzetting gebracht zonder dat zelfs de namen worden genoteerd en van voorgeleiding is geen sprake."

"Worden er wel arrestanten overgebracht naar het politieburo, dan seponereert de officier van justitie de zaak. Het probleem is dus dat het openbaar ministerie zijn beleid niet getoetst wil zien door de on-

afhankelijke rechter. Het risico dat de Hoge Raad in laatste instantie de werkwijze van justitie veroordeelt is voor het o.m. te groot", aldus de vakbondsman. Justitie suggereert dat dit beleid legitiem is. Zij kan dit volhouden zolang er geen verdachte is vervolgd. Ik heb de kraakbeweging in het verleden geadviseerd aan te blijven dringen op het voor de rechter brengen van iemand die is aangehouden wegens vermeende lokaal- of huivredebreek".

"De rechter kan dan uitspraak doen over de rechtmatigheid van de justitiele ontruiming. Tot nu toe hebben krakers dit niet gedaan. Ze laten zich steeds weer buiten de afzetting van de politie leiden of weigeren na aanhouding hun namen te nemen. Op deze manier blijft er een dikke mist hangen over de omlaathbaarheid van justitiele ontruiming", aldus Wally Duursma.

Onrechtmatig

Wat is er nu onrechtmatig aan de praktijk van het openbaar ministerie? In de eerste plaats wordt er, volgens de politie, man, oneigenlijk gebruik gemaakt van art. 138 lid I van het wetboek van strafrecht. Het is gebruikelijk in Amsterdam om na

de konstatering van een kraak, al dan niet op heterdaad, waarbij lokaal- of huivredebreek al in het geding zou zijn, eerst een afkoelingsperiode van 48 uur te laten volgen. De officier van justitie heeft daarin de gelegenheid een beslissing te nemen over een eventuele ontruiming.

Echter na die tijd is er, volgens Duursma geen sprake meer van het vereiste van 'heterdaad' om zich terverwijderen, dit bevel niet opvolgt strafbaar is. Dus als de krakers na de tweede vordering niet zijn verdwenen, maken zij zich schuldig aan het niet opvolgen van een bevel en daarmee is er een 'heterdaad'-situatie gekreegd en kan er worden ingegrepen", aldus Duursma.

Wally Duursma

KRAAKPANDEN ZIJN ONRECHTMATIG

Hij betwijfelt of dit ooit de bedoeling is geweest van de wetgever. Duursma vraagt zich af: "Gezien de bedreigde strafmaat is aanhouding buiten heterdaad voor dit delikt volgens artikel 138 strafrecht niet mogelijk. Zou de wetgever daarom het tweede deel van bedoeld artikel hebben ontworpen om een buiten-heterdaad situatie weer heterdaad te kunnen maken en over te gaan tot aanhouding/ontruiming zonder dat er sprake is van een gerechtelijke toetsing?"

Grondrecht geschonden

Duursma heeft nog een tweede argument voor de onrechtmatigheid van het justitiebeleid. Deze ontruiming zijn, volgens hem een schending van de grondrechten van de bewoners van het op deze wijze ontruimde kraakpand. In de jurisprudentie van de Hoge Raad wordt aangenomen dat over het algemeen na vijf uur, vanaf het moment dat de woonruimte in gebruik is genomen, al of niet op legale wijze, het huisrecht is ingetreden, dat grondwettelijk wordt beschermd.

"De hoge Raad heeft dus vastgesteld dat het redelijk is als de officier van justitie de tijd heeft om een redelijke afweging te maken. Maar na 48 uur houdt het op. Daarna moeten ontruimingskwes-ties worden voorgelegd aan de civiele rechter. Ik ga ervan uit dat de rechter als onafhankelijke macht een wettelijk juist en rechtvaardig vonnis velt", aldus Duursma. Justitie laat volgens de vakbondsman het eigendomsrecht steeds voor het huisrecht gaan. Wat een eigenaar na een ontruiming met zijn pand doet, speelt bij justitienauwelijks een rol.

In de enkele gevallen dat justitie afspraken maakt met een eigenaar over de bestemming na de ontruiming, kan het o.m. een dergelijke overeenkomst niet afdwingen bij niet nakomen door een eigenaar. Dit is ook gebleken na de ontruiming van de Singel 114 in Amsterdam vorig jaar op 23 oktober. De eigenaar van S-114 zou het pand opknappen en in gebruik nemen. In plaats daarvan heeft hij de trap eruit laten slopen en het grachtenhuis nog verder onbewoonbaar gemaakt. Justitie stond machteloos.

De vakbondsman noemt het beleid van justitiële ontruiming een vorm van staatsanarchie; het door overheidsinstanties buiten de wet en het parlement om vaststellen van richtlijnen en bindende voorschriften. Tegen onrechtmatige overheidsdaden, mag het slachtoffer zich aldus Duursma zonedig met geweld verzetten.

Het bovenstaande beleid van het openbaar ministerie is inmiddels vastgelegd in een concept dienstvoorschrift voor de Amsterdamse politie met betrekking tot het ontruimen van kraakpanden. Overwo-gen wordt deze handleiding naar de tweede kamer te sturen.

Een ander voorbeeld van hoe een gegroei de praktijk terugkomt in tegelgeving is te vinden in een recent concept dienstvoorschrift bij grootchalige ME-ontruiming. In dat concept staat, dat indien er sprake is van 'noodweer', agenten of ME met stenen naar reischoppers

mogen gooien en zonedig op de menigte met auto's mogen inrijden. Hiermee zou dan tevens het veel besproken gat tussen de wapenstok en de kogel voor een deel zijn gedicht.

Kees de Jong
Erik van Zwam

Artikel 138, lid 1

Art. 138 lid 1 Wetboek van Strafrecht luidt als volgt: hij die in de woning of het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk daar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege den rechthebbende aanstonds verwijderd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

In een recente circulaire van de procureurs-generaal aan de hoofdofficieren van justitie wordt toegegeven dat een éénduidige interpretatie van artikel 138 niet mogelijk is. De jurisprudentie bewijst dat.

"Mijn ambtsgenoten en ik verbinden aan deze rechtspraak de gevolgtrekking dat het niet goed mogelijk is algemene regels te geven om te bepalen of panden daadwerkelijk bij de gerechtigden in gebruik zijn. Of daarvan in konkrete zin sprake is zal mede op basis van informatieverschaffing door gemeentelijke autoriteiten en de politie van geval tot geval moeten worden beoordeeld".

kommentaar

Hierboven een artikel uit de Iglo (85/9) dat zelfs zo belangrijk was om genoemd te worden bij de uurlijks terugkerende journaaluitzending op de radio (of misschien dachten ze net op dat moment dat het wel 'pak-kend' nieuws was om de gaten van die uitzending nog even op te vullen, hopen op 'beter nieuws'; je weet maar nooit).
Des al niet te min zeker interres-

sant om zo'n artikel te lezen; toch wel maf dat de voorzitter van de Amsterdamse afdeling van de Nederlandse Politiebond (een mond vol) daar even voor de krakers opkomt door te verkondigen dat justitiële ontruiming een schending zijn van het grondwettelijk verankerde huisrecht.

Na over het artikel nagedacht, gelezen en gepraat te hebben, zijn mij steeds meer dingen gaan opvallen. Duursma valt in zijn artikel het openbaar ministerie aan, vertelt de krakers wat zij moeten doen, maar hoe hij, de vakbondsman zich in kan zetten voor een beter beleid, komt niet ter sprake.

Het bestempelen van Duursma al vakbondsman vind ik trouwens een beetje te pas en te onpas gebruikt in dit artikel; waarom is het juist de vakbondsman Wally Duursma die zegt: "Worden er wel arrestanten overgebracht naar het politiebureau, dat sponneert de officier van justitie de zaak...ect."

Wanneer gaat Wally zich bezig houden met de agentjes die gaan ontruimen te laten nadenken waar ze mee bezig zijn, i.p.v. rücksichtslos de bevelen van hun baas op te volgen? Voor mij wordt het langzamerhand duidelijker dat ie dat helemaal niet wil. In de Bluf van 14 november 1985 staat dat hij bij de'rellen' rond de dood van Hans Kok om 'keihard optreden' tegen die brandstichters zat te schreeuwen op Radio Stad.

Van de krakerskant moeten er dingen ondernomen worden: "Ik heb de kraakbeweging in het verleden geadviseerd aan te blijven dringen op het voor de rechter brengen van iemand die is aangehouden wegens vermeende lokaal- of huisvredebreuk". "De rechter kan dan uitspraak doen over de rechtmatigheid van de justitiële ontruiming. Tot nu toe hebben krakers dit niet gedaan. Ze laten zich steeds weer buiten de afzetting van de politie leiden of weigeren na aanhouding hun naam te noemen".

Een stukje terug in het artikel trouwens toch nog een stukje kritiek op politiefunctionarissen; "Vervolgens worden ze tot voorbij de ME-afzetting gebracht zonder dat zelfs de namen worden genoteerd en van voorgeleiding is geen sprake". Misschien wel een paranoïde gedachte van mij, maar hij zit er wel erg op aan te dringen om vooral je naam maar te noemen. Zit daar eigenbelang achter?

Iets anders waar de vraagtekens rijzen; Is het wel zo slecht dat het openbaar ministerie niet alle gevallen vervolgt? Bijvoorbeeld bij het drugsbeleid is het nu zo dat 'de kleine drugsbezitter' (voor eigen gebruik) niet aangepakt hoeft te worden, maar dat men zich veel meer richt naar 'de grote bazen'. Zouden ze in alle gevallen tot vervolging moeten overgaan dan kan dat tot negatieve gevolgen leiden.

DE BLAUWE AANSLAG: HET EINDE VAN EEN SUKSESSTORY?

De gemeente Den Haag staat onder prestatie- en prestigedruk om de RGD-overeenkomst het sluitstuk van een omvangrijke operatie, die ondermeer gekenmerkt wordt door

Een aantal jaren geleden heeft de gemeente met de Rijks Gebouwen Dienst een ruilvereenkomst gesloten, waarin de overheid zeer waardevolle grond rondom het Centraal station voor de nieuwbouw van verschillende ministeries zou krijgen, terwijl de gemeente de leegkomende gebouwen van de overheid, her en der verspreid in de binnenstad in bezit zou krijgen. Om deze nogal dubieuze ruil van de gemeente - ze geeft blijk van een onzorgvuldig beheer van gemeentegelden - enigszins te kamoefleren verleent het Rijk een extra contingent woningen aan de gemeente, te bouwen op het terrein van de oude rijks-

gebouwen. Deze zijn daarmee bestemd om afgebroken te worden. Een groot deel van deze gebouwen echter worden in de loop der jaren gekraakt. Bovendien blijkt bij de uitwerking van de bestemmingsplannen ook de buurt fel gekant te zijn tegen afbraak. Het voorbeeld van de Schilderswijk is nog steeds een trauma voor elke haagse buurt. Voor het Panderkomplex, dat gedeeltelijk gekraakt is, wordt in het buurtoverleg en in directe onderhandelingen tussen gemeente en krakers een nieuwe bestemming gevonden, waarbij wel ingrijpende verbouwingen moeten plaatsvinden, maar sloop en bouw van woonsilo's kunnen

De bewoners van de Blauwe Anslag hebben er nooit een heel uit gemaakt, dat, afgeden gefinancierd kan worden, het gebruik van het pand door eigen financiering en

De besprekingen beginnen al direkt op een heel technies vlak. Het gaat immers in het kader van stadsvernieuwing en nieuwbouw. Bovendien zijn bewoners nu eenmaal bewoners. Na vier jaar kan ook de gemeente niet om dit feit heen. Uit verschillende onderzoeken is gebleken, dat de bouwsubstantie nog erg goed is; ook dit pleit dus voor het behoud. Alleen kunnen door het huidige bijzonder lage

grondwaterpeil de fundamenteën worden aangetast. Dit geldt echter niet alleen voor de BA maar voor alle huizen in de buurt, die niet in de laatste tien à twintig jaar geheel nieuw gebouwd zijn. Deze kwestie valt dus buiten de besprekingen tussen gemeente en BA. Wanneer de gemeente aan de kwestie van het grondwaterpeil in de binnenstad niet gauw iets gaat doen, kan het haar miljoenen

Na de eerste ronde van onderhandelingen zijn de standpunten wel duidelijk. Voor de gemeente hanteert de formule "Legaliseren of slopen". Een patstelling of bestaan

"Onderhandelen of ontruimen" was de titel van 'n artikel over de BA in de vorige Zwarte. Duidelijk moet zijn geworden dat dit geen echte tegenstelling is. Veelmeer is het zo, dat de kwestie van ontruiming en alles wat daarmee samenhangt buiten beschouwing kan blijven, wanneer in onderhandelingen kan worden duidelijk gemaakt, dat de bewoners een goed funktionerende woonvorm hebben gevonden in een pand, waaraan van gemeente wegen een achterstallig onderhoud nog moet worden uitgevoerd, terwijl eventuele nieuwbouw maar elders in de stad moet worden gepleegd, omdat de bouwsubstantie van de BA zó goed en

het leefklimaat in de BA zó waardevol is, dat ze niet vernietigd mogen worden. Deze duidelijke visie van de bewoners is voor de gemeente niet geheel vreemd. Zij zou zich er zelfs in kunnen vinden. Maar dan juist wél als tegenstelling, en wel een afgeleide. 'Ofwel we praten met elkaar, of we gaan de ontruiming inleiden. Want - en dat is voor de gemeente veel belangrijker - we moeten zaken doen!' Het gaat om die transaktie met de RGD, er kan extra sociale woningbouw gepleegd worden, een op papier ontwikkeld plan moet in harde feiten worden omgezet.

Om de vaart in de onderhandelingen te houden en het interesse aan een uitkomst niet Dienst laat weten, dat op de bewoners van de BA de voordeurdelersregeling niet zal er door de gemeente een prikkel gegeven: de gemeentelijke SD laat weten, dat de bewoners van de BA van toepassing, tenzij de gemeente 'de vereniging machtigt en

Deze coup van de gemeente riekt naar chantage. De onderhandelingen spitsen zich toe op de inhoud van een intentieverklaring. Hierin zou dan aan de wensen van de GSD tegemoet worden gekomen. Tegelijkertijd zouden er aan de bewoners toezeggingen worden ontlokt, waarvan de gevolgen voor beide partijen niet zijn te overzien. Duide-

lijk is, dat de gemeente een legalisering prefereert boven een sloop, althans op dit moment. Dat de ambtenaren van de gemeente dit niet direkt in de gesprekken tot uiting konde brengen, zegt iets over hun positie in het overleg. Na lang onderhandelen dreigt de intentieverklaring tot een principeakkoord tussen gemeente en BA te

De partiële belangen binnen het gemeentelijk apparaat hebben herhaaldelijk inbrede bevoegdheden van de gemeentelijke onderhandelaars dermate aangetast, dat hun

Het lijkt wel, of de gemeente plotseling bang is geworden van haar eigen voortvarendheid in de besprekingen met de BA. Op de noodremaktie van een andere gemeentelijke dienst konden de onderhandelaars van de gemeente niet anders reageren, dan door de verschil-

lende afdelingen binnen de gemeente in hun autonomie te bevestigen. Een bijzonder zwak verweer tegenover het groot aantal bewoners, die zich tijd nog moeite hebben gespaard om eensluidend naar de gemeente over te komen. Dat de bewoners hetzelfde verwachten van de

Wij willen verder onderhandelen met de gemeente en hiervoor gevormde ambtelijke
Wij willen niet aan tafel zitten met een paar supporters van de duivenmelkersclub
ning van de gemeente Den Haag!

f te ronden. In het overleg voor de renovatie van de buurt vormt de Blauwe Aanslag een succesvolle oplossing voor het Pander-komplex. De buurt is tegen afbraak.

worden verhinderd. Naast woonfunctie (één- en twee persoons huishoudens) blijft er ruimte gereserveerd voor kleinschalige ondernemingen en bedrijfjes. Alles bij elkaar een prachtig bewijs van de flexibiliteit van de gemeente en de grote invloed van buurt en bewoners op de stadsplanning. Ondertussen echter zit de gemeente Den Haag nog steeds met het extra contingent woningen in haar maag; voor de realisering daarvan moet nog wel een plek gevonden worden. Hierbij speelt de tijd een grote rol. Want uiterlijk in 1986 moet met de bouw ervan begonnen worden. Anders vervalt dit keurige jasje

van een slechte deal voor de gemeente. Aller hoop is nu gericht op de BA, die in het zelfde gebied ligt en ook gekraakt is, net voordat de ruilovereenkomst werd gesloten. Via het buurtoverleg treedt de gemeente in contact met de bewoners van de BA om een allerzijds bevredigende oplossing ook voor dit stuk van de buurt te vinden; en wel in nauw overleg met de bewoners van de BA. Wat de buurt betreft mag ook de BA niet gesloopt worden; een wens, die overeenkomt met de voorstellingen van de bewoners en een duidelijke opdracht is aan de gemeentelijke onderhandelaars.

en van het door de gemeente te plegen achterstallig onderhoud dat met rijksgeleend geld van menskracht van de bewoners niets te wensen overlaat.

(ook aan particuliere schadeclaims) gaan kosten. Tijdens de onderhandelingen komen de verschillende invalshoeken meer en meer centraal te staan. De gemeente wordt gekonfronteerd met een leefvorm en beheersstructuur van een groot complex, waarvoor binnen het ambtelijk apparaat geen begrippenkader bestaat. Aan de andere kant zien de bewoners, dat hun leefruimte voor enige

miljoenen te boek staat, terwijl ze uit eigen ervaring weten, hoe weinig comfort het pand biedt. Daartegenover kennen de bewoners de waarde van de talrijke mogelijkheden die het pand biedt, terwijl de gemeente slechts in vierkantemeter-wooneenheden zit te denken.

De bewoners van de Blauwe Aanslag komt het neer op "Onderhandelen of ontruimen". De vraag is: hoe raakvlakken, die in een voortgang van het overleg tot resultaat kunnen leiden?

Toch heeft de gemeente ook een duidelijke voorkeur in deze tegenstelling. Want al jaren heeft zij het op een akkortje kunnen gooien met krakers. Forse kritiek op het katastrofale woningbouwbeleid heeft ze daardoor weten te onderdrukken. De openbare orde en rust (vooral rust!) heeft in de gemeente kunnen opbloeien. En Amsterdamse verhoudingen heeft ze daarmee buiten de deur van de regeringstad kunnen houden. Er spelen zeker ook een aantal belangen bij een eventuele ontruiming: precedent voor het giganties aantal gekraakte panden in Den Haag, verscherping van het beleid

tegen 'eigenrichting', funktieverlening aan een nogal sterk gefrustreerd legertje van gemeentepolitie, law & order juist aan het uitkeringsfront enz. "Legaliseren of slopen"; het zal de gemeente een zorg zijn: in beide gevallen zal er veel werk door de gemeente moeten worden verricht, gegogel met cijfers en getallen, inspelen op de buurt, presentatie van de uitkomst als voortzetting van de successtory stadsvernieuwing in Den Haag en een pvda-coup in het politiek bonte landschap van het Haags college, als het op legaliseren uitloopt.

De gemeente wil laten verslappen deelt de gemeente een beloning uit: de gemeentelijke Soc. worden toegepast. Om de vaart te vergroten en de doelrichting aan te geven wordt de krakerskorting ondanks het bestaan van de Vereniging de Blauwe Aanslag toch op de BA toegepast. Dit dient schriftelijk te gebeuren.

worden: geen ontruiming en geen sloop, dus onderhandelen en legaliseren. De alarmbel wordt getrokken, alweer door de gemeentelijke SD. Hoe een schriftelijke overeenkomst tussen gemeente en BA er ook uit moog zien, vanaf 1 december zal de krakerskorting worden toegepast op de bewoners van de BA! Onder het motto 'Krakers blijven kra-

kers; van legalisering kan dus nog geen sprake zijn' wordt er een streep gehaald door het moeizaam bereikte akkoord. De gemeentelijke ambtenaren aan de onderhandelingstafel staan voor paal en de noodzaak van een intentieverklaring wordt door de bewoners in twijfel getrokken. 'waarover hebben we nu weken lang met elkaar zitten praten?'

De gemeente maakt op de gang van zaken in het overleg tussen gemeente en de BA. Hierdoor zijn de belangen van de BA in het geding is gekomen.

De gemeente is wel duidelijk. Dit te meer de onderhandelingen hebben aangetoond, dat er zeker overeenstemming kan worden bereikt, gezien de voorkeur waarvan ook de gemeente blij heeft gegeven. Vereiste hierbij is wel, dat ook de gemeente een eensluidend standpunt

inneemt en niet probeert de verdeeldheid in het gemeentelijk apparaat de bewoners van de BA tot verwijt te maken.

De bewoners hebben, die het standpunt van de gemeente weten te verwoorden. De gemeente wil het personeel van de kantine op de derde etage van de dienst ruimtelijke orde

noot:
In het bovenstaande wordt door de auteur gesteld dat de gemeente door de RGD-ruil een extra contingent woningen kreeg toegewezen boven het bestaande contingent. Dat zou logies geweest zijn als beloning voor de dubieuze ruil. Niet waar echter. De wooneenheden die in de ruilpanden verwezenlijkt moeten worden vallen binnen het normale contingent, dus ook onder de al lang geldende subsidie-regelingen. Nog

veel stommer dus. De gemeente wordt er echt niets wijzer van. Hooguit wat behoud van werkgelegenheid. Ambtenaren die in Zoetermeer en zo wonen. Wij, de krakers echter wonen én werken in Den Haag.

Barst de Bom?

Op 29 oktober 1983 liepen er in De Haag een heleboel mensen over straat om te laten zien dat ze geen kruisraketten in hun achtertuin wilden hebben. Bij navraag bleek 80% van deze mensen als de nood aan de man kwam ook wel voor het gebruik van hardere aktiemiddelen te voelen. Er kwam dan ook een volkspetitionnement, dat voor een breed spectrum van ontevreden en natuurlijk niet genoeg was. In het boek laten de schrijvers aan de hand van een aantal interviews zien wie deze ontevreden zijn, wat hun achtergrond is en wat ze aan het doen zijn.

Het is geen opwekkende rij mensen die aan je geestesoog voorbijtrekt, vooral als je bedenkt dat die raketten er ondanks alle vredeskampen, bidpartijen en foldertjes toch gekomen zijn. Er zitten geiteharen sokken types, bidders, weerbare geweldlozen en slappe happers bij. Allemaal strijdend voor de goede zaak, maar vaak ook lichtelijk wauw. Zo zegt een jongen van de Slappe Hap (dat is een basisgroep) die met naam en toenaam vermeld staat, dat de nieuwe kerncentrales zeker het doelwit zullen worden van hun akties, waarbij geweld toegestaan is als er maar geen doden of gewonden bij vallen. De maarbidders - zo genoemd, omdat ze op de bases bij Woensdrecht een gebedsdienst af hadden mogen maken nadat de commandant vastgesteld had dat het "maar bidders" waren - slepen bij akties een 3 meter hoog, inschuifbaar kruis mee. "Inschuifbaar, want je kon natuurlijk niet op Goede Vrijdag met een enorm kruis over je schouder door Woensdrecht sjouwen".

"BONK is puin, qua ideevorming. De organisatie is marginaal, een paar man" en "Je kunt net zo goed roepen dat morgen alle stoplichten op rood moeten staan. Dan draai ik me liever nog een keer om in m'n bed". Dit valt nog wel onder het hoofdstuk opbouwende kritiek. Van een heel ander kaliber zijn de uitlatingen van "de

strategen" van het IKV, onze eigen Mient Jan Faber, die op behoorlijk onzinnelijke wijze lucht geeft aan z'n afkeer van radicalen. Wie heeft er namelijk voor gezorgd dat die kruisraketten er gaan komen? Juist ja, de radicalen, die het CDA de toegang tot de organisatie van de Haagse vredesdemo geweigerd hebben.

"Mijn schatting is dat er zeker nooit kruisraketten gekomen zouden zijn als het CDA toen had meegedaan aan de demonstratie. Mijn probleem met de radicalen is dat hun opstelling ook contra-productief kan werken. (...) Je moet ook het CDA buiten de deur houden, zeggen ze. Maar dan druk je het CDA juist in de positie dat het gaat dwarsliggen".

Mient zegt nog veel meer walgelijke dingen, maar die moet je zelf maar lezen als ze je interesseren. Verder kan je in het boekje een interview met 6 "ondergrondsen" - dat zijn mensen die er vanuit gaan dat ze nu al in een staat van oorlog met het systeem leven - en een rapport van de Luchtvaart Inlichtingendienst over Onkruitakties lezen. Vol nuttige tips en het doet je sympathie voor deze groep acties alleen maar groeien.

Toch is het maar een beetje slap boekje geworden, doordat het van alles maar een beetje geeft: een beetje geschiedenis, een beetje actiefolklore, een beetje theorie en een beetje probleemanalyse. Het leest wel lekker weg en het register achterin is handig, maar als je echt dingen wilt weten kan je die beter ergens anders opzoeken.

SHARK
(sorry Paul)

"Barst de bom? het veranderende gezicht van de radicale vredesbeweging".

Door Flip ten Cate, Cor Groeneweg en Jurjen Pen. 118 blz. f 18.50

Er komen ook serieuzer te nemen radicalen aan bod: o.a. AMOK, de BONK, Onkruit en het Platform van Radikale Vredesgroepen. Dat AMOK in elk geval serieus genomen wordt valt af te leiden uit de recentelijke overval door de justitie op hun kantoor, waarbij knipselarchieven en een medewerker ontvreemd werden (zie elders in deze Zwarte). De tegenstellingen tussen al deze groepen zijn af en toe scherp. Zo wordt de BONK door een medewerker van AMOK grondig onder de zoden gewerkt:

Deel van een omsingeling van de vliegbasis Woensdrecht.

REIZEN MAAKT VRIJ

SUID-AFRIKAANSE AMBASSADE

De afgelopen week stuurde de 'Suid-Afrikaanse ambassade' brieven rond, waarin de 'geachte lezer' opgeroepen wordt 'te vechten voor zijn recht om te reizen'. Met deze brief richt de ambassade zich tegen "de momenteel door een aantal kerkelijke actiegroepen gevoerde campagne om u in deze vrijheid [nl. de vrijheid om te reizen waarheen men wil] te beknotten". De actiegroepen (o.a. Pax Christi, missie- en zendingsorganisaties, vrouw, kerk, 2/3 wereld) hebben, op aandring van vertegenwoordigers van de zwarte bevolking, reisburo's opgeroepen geen georganiseerde reizen naar Zuid-Afrika aan te bieden, niet te bemiddelen bij het boeken van dergelijke reizen, en geen folders over toerisme naar Zuid-Afrika te verspreiden.

De kern van de afwijzing van de akties is dat "ook de Zuidafrikaanse regering rassendiscriminatie verwerpt. Zuid-Afrika's beleid is niet gericht op "apartheid", zoals het door de actievoerders verkeerd gepresenteerd wordt. De Zuidafrikaanse regering zoekt doorlopend naar oplossingen voor complexe problemen, voortspuitend uit de plurale samenstelling van 's lands bevolking. De hervormingspolitiek van het land vraagt om begrip, niet onbegrip"(!)

De konklusie van dit alles: "de oproep tot stopzetting van het toeristenverkeer naar Zuid-Afrika en de door vandalen teweeggebrachte vernielingen bij bedrijven die zakelijke relaties met Zuid-Afrika onderhouden: -legt uw recht om naar vrije keus te reizen aan banden; -schendt het recht van bedrijven om naar eigen vrij inzicht zaken te doen; -ontneemt u het democratisch recht om persoonlijk in Zuid-Afrika over de daar heersende toestanden te oordelen; -en is daarom in wezen fascistisch. ... Reis naar Zuid-Afrika en vorm uw eigen oordeel."

Reis naar Zuid-Afrika
Hoogachtend,

David V. Louw
Ambassadeur

De 'Suid-Afrikaanse ambassade' stelt om te beginnen dat er geen vertegenwoordigers van de zwarte bevolking zijn die voor een boycot zijn. "Geen enkele verkozen leider van de grote etnische bevolkingsgroepen is ten gunste van enige vorm van desinvestering of boycot, aangezien dergelijke revolutionaire acties een polariserende uitwerking op het land hebben, terwijl er juist een behoefte aan verzoening bestaat. De bekende leider van het Zoeloevolk, chief Gatsha Buthelezi, wijst er dan ook terecht op, dat enige boycotactie het eerst de zwarte bevolking van Zuid-Afrika treft."

In een bijlage bij de brief van de ambassade is een stuk uit de Clarion Call, het blad van de Inkatha-beweging (waar Buthelezi leider van is), opgenomen, waarin Buthelezi zich afzet tegen UDF en AZAPO, die volgens hem elkaar aflachten en verdeeldheid zaaien tussen de zwarten onderling, terwijl Inkatha juist naar eenheid streeft.

zij o.a. verklaarde: "voor ons is ook in Tutu heeft B. geen vertrouwen: of "Wij hebben de denigrerende opmerkingen ervaren, waarmee hij ons reeds orczy dikwijls in het openbaar om de oren geslagen heeft." En over Winnie Mandela: "Indien mevr. Winnie Mandela wooreen ware vertegenwoordigster van dechte zwarte bevolking was, zou zij de mensen in haar omgeving niet verachten, zoals zij mij veracht."
Oftewel: de enige echte zwarte leider is Buthelezi, en die wil geen boycot. Degenen die wel een boycot willen, zijn geen echte vertegenwoordigers van de zwarte bevolking. Sempel.

HERVESTIGING: Het systeem van gedwongen v.
EIGENDOMSRECHT VOOR ZWARTEN: Leden van de kunnen onroerend goed bijvindend in eigendom ver op permanent verblijf van zwarte gemeenschappen gebieden erkend.
PLAATSELIJK BESTUUR: Alle bevolkingsgroepen hebben het recht op volled deelname aan het plaatselijk bestuur.
ONDERWIJS: Momenteel wordt gestreefd naar gelijkheid in het onderwijsstelsel voor alle bevolkingsgroepen en de nodige stappen in die richting zijn reeds genomen.

De ambassadeur vergeet natuurlijk te vermelden dat het vrij naar en in Zuid-Afrika reizen door de Zuidafrikaanse regering zelf aan banden wordt gelegd voor de pers, kamerleden en anderen die zich persoonlijk een oordeel over de daar heersende toestanden willen vormen, en dat al de bovengenoemde democratische rechten

voor de zwarten in Zuid-Afrika niet gelden. Ook leuk is een schrijven van de Stichting Comité Overleg Zuid-Afrika (Postbus 5894, 1007AW A'dam; en Dijkmeent 16, 1357EA Almere-Haven), alweer aan de 'geachte lezer' waarin gevraagd wordt om "aandacht voor het legitimatie-effect in onze samenleving dat ontstaat na aanvechtbare uitspraken en akties door kerkelijke organen." Een citaat: "Denken we aan de 'vredige' vredesbewegingen die met gebed en stille omgangen tot uitdrukking brengen wat hen beweegt en we zien dan foto's in de pers, waarbij vernielingen op Woensdrecht worden aangericht, heksen omver worden getrokken en bewakers worden aangevallen. In feite speelt zich af wat anderen onder ons kennen uit Hitler-Duitsland. Joden krijgen de schuld van de slechte situatie in Duitsland en dit loopt uit op de massamoord van het Joodse volk." (Snapt u 'm??) En verderop: "We maken dat ook nu mee, als Tutu, Boesak e.s. de zwarte bevolking tot 'bewustwording' oproepen. Jongerenbendes en associatie elementen voelen zich hierdoor legitimeerd om hun opgelegde beestachtige wijze af te rogeren... Het slot is- nef als in Duitsland- "das haben wir nicht gewusst" en "das haben wir nicht gewolt."
Het verwarde schrijven wordt afgesloten met een beroep op kerken, media en reisburo's om zich van de akties nix aan te trekken, en op de overheid om "ons democratische recht op bescherming tegen terreur van de straat te blijven waarborgen."

DIE VERGESSENEN

Interview met een van de verdedigers van Gisela Du

Die Vergessenen (D.V.):

De minister van binnenlandse zaken Zimmermann heeft tijdens de hongerstaking van de RAF gezegd dat er geen isolatie was (Christian Klar zou tijdens zijn gevangenschap al meer dan duizend bezoeken gehad hebben). Is deze bewering juist en zo nee hoe onderscheiden hun detentievoorwaarden zich dan van de normale?

leen al de aan de verdediging ter hand gestelde vervolgingsakten een omvang van meer dan 200 ordners hebben.

Om propagandistische redenen wordt de noodzakelijke omvang van de

voorbereiding van de verdediging onder tafel geschoven. Daarbij komt dat de verdedigingsstukken die je vroeger aan de gevangenen afgeven kon en direkt kon bespreken en bediskussieren, nu via de rechter van onderzoek gestuurd moeten worden, wat een enorme vertraging betekent. Dat houdt in, dat je ongeveer tien dagen moet inkalkuleren voor de spullen die je op het advocatenkantoor hebt voorbereid, bij de cliënt in de gevangenis zijn. Samengevat in je zeggen dat de belemmeringen

Advokate (Ad):

Of minister Zimmermann deze uitspraak zelf zo precies heeft gedaan, weet ik niet. Maar deze uitspraak stemt wel overeen met de verklaringen die van de kant van de regering voortdurend worden gegeven. En met name werd deze bewering aan het eind van de hongerstaking gepropageerd. Doel en functie van deze propaganda was, te beweren dat de gevangenen niet geïsoleerd zijn, met als gevolgtrekking dat ze ook niet bij elkaar geplaatst hoeven te worden. Wat de bezoekersaantallen aangaat, heeft de minister

van justitie van Baden-Württemberg Heinz Eyrich in een interview met Der Welt van 18.02.85 getallen genoemd. Hij heeft het daarbij weliswaar over de bezoeken door advocaten en niet over de bezoeken in het algemeen. Die duizend bezoeken is wellicht een schrijffout, want hij noemt in deze kontekst het getal 139. En dat aantal ofwel de omvang van de advocatenbezoeken komt doordat, dankzij de isolatievoorwaarden, het besluit om terwille van de veiligheid brieven en kranten in beslag te nemen en het bezoekverbod, dit alles een uitgebreid bezoek noodzakelijk maakt. Voortdurend moeten er bezwaarschriften, tegenvoorstellen en standpunten geschreven worden. Neem alleen al het Stammheimer-proces tegen Christian Klar en Brigitte Mohnhaupt, dan moet je bedenken dat al-

bij deze processen (de detentievoorwaarden, het bemoeilijken van de verdediging, de scheidingswanden bij het bezoek e.d.) er toe leiden dat er veel bezoeken van advocaten nodig zijn, meer dan normaal bij de verdediging van sociale gevangenen.

Verdere bijzonderheden over de detentievoorwaarden kun je lezen in de door de advocaten in mei '85 uitgegeven brochure.

opmerking:

De in mei '85 uitgegeven documentatie over de detentievoorwaarden van de RAF-gevangenen en de gevangenen uit het verzet, kan bij de advocaat Gerd Klusmeyer, Deisterstr. 17a, 3000 Hannover 91, besteld worden.

D.Verg:

Ze stellen de eis tot toepassing van de Konventie van Genève. Wat houdt dat in voor politieke gevangenen?

Adv:

De gevangenen willen detentievoorwaarden, zoals ze in de Konventie van Genève als minimum-garantie tegen folter en vernietiging voor krijgsgevangenen zijn opgenomen. De eisen van de gevangenen komen er op neer om volgens de Konventie als krijgsgevangenen te worden behandeld en dat zou konkreet betekenen: de samenplaatsing van de gevangenen uit de RAF en het anti-imperialisties verzet in grote groepen, evenals de afschaffing van de isolatie alleen of in kleine groepen en de akoestische en optiese bewaking en controle.

Het zou verder het opheffen van het kommunikatieverbod betekenen, wat bezoeken, brieven, boeken en de belemmering van vrije politieke discussie en informatie omvat.

De gevangenen uit de RAF zien zich zelf als krijgsgevangenen. De staat, dwz. de NAVO-staten vinden dit zelf ook, daarvoor kan naar diverse kranten-artikelen na de hongerstaking verwezen worden.

In de Frankfurter Rundschau van 24.07.85 staat dat de USA de protokol-bijlagen van de Konventie van Genève niet wil ondertekenen. Enerzijds spreekt de USA in de verklaring over guerrilla wel over oorlog, anderzijds weigeren ze de volkenrechtelijke erkenning van de verklaring.

Hierbij een citaat uit de Frankfurter Rundschau van Larry Speaks: "Ratificering van de protokol-bijlagen kan terroristen de volkenrechtelijke status van soldaten geven." Tegen de bij deze status behorende garanties voor de behandeling van o.a. gevangenen verzetten de V.S.

zi, advokate Waltraut Verleih.

en haar vertegenwoordigers zich. De functie is om bevrijdingsbewegingen en dus ook de metropolenguerilla tot criminelen te bestempelen en politieke erkenning te voorkomen.

Om deze opvatting meer internationaal te maken neemt de Openbare Aanklager Rebmann hem over op de Wereld-recht-konferentie in Berlijn in juni '85. Daarover zal ik later nog wat zeggen.

uit de Neue Züricher Zeitung van 23.07.85. Vooraf ter informatie: de V.S. hebben vorig jaar een wet aangenomen, de "act to combat international terrorism". Het betreffende artikel in de Neue Züricher Zeitung heeft als kop: "Amerikaanse losprijs voor terroristen". Citaat: "Voor de eerste keer sinds de goedkeuring van de wet in het Congres vorig jaar beroept de V.S. zich op de "act to combat terrorism", die het de staat mogelijk maakt om geldsommen van maximaal 500.000 dollar aan informanten te betalen, die in de V.S. of in een ander land de autoriteiten bij de strafvervolging van terroristen helpen."

Dat betekent dat de USA volkenrechtelijke verdragen niet zal erkennen om het imperialistische wereldrecht en ingrepen in de soevereiniteit van andere landen ongehinderd te kunnen uitvoeren.

Om nu weer op de eis van de gevangenen terug te komen, de toepassing van de minimum-garanties van de Konventie van Genève, dan wil ik nogmaals vermelden dat het belangrijkste wat de gevangenen aangaat in de bijlagen is vastgelegd.

De protokol-bijlagen van de Konventie van Genève, tegen de ondertekening waarvoor de V.S. zich zo te weer stellen, verbieden o.a. door de staat uitgevoerde terreur-acties, bijv. aanslagen tegen de burgerbevolking, bombardementen, aanslagen op stuwdammen, etc. De V.S. verzetten zich daarom tegen ondertekening om de optie op staats-terrorisme open te houden, hetgeen ook duidelijk uit president Reagan's verklaring over mogelijke vergeldingsmaatregelen blijkt. Over Rebmann's rede op de Wereldrecht-konferentie in Berlijn een citaat uit de Tageszeitung van 24.07.85: "Terrorisme mag niet langer als politieke strafdaad gerubriceerd worden. Het zou nuttig zijn als ook andere staten daartoe gelijke wetten als de Bondsrepubliek zouden maken."

Ook de Bondsrepubliek heeft de protokol-bijlagen niet ondertekend.

Samenhangend hiermee nog een citaat

Bijv. het gebruik van folter (daaronder valt ook de isolatie-folter).

Met in het achterhoofd het niet ondertekenen door de Bondsrepubliek, hebben de gevangenen de opvatting dat de samenplaatsing alleen door een strijd, die de hele machtsverhouding verandert, is te bereiken.

D.Verg:

Door de staat werd de konstruktie van een "Illegales Informationssystem" bedacht om de gevangenen van de buitenwereld af te schermen. In hoeverre werden er tot op heden mensen om die reden vervolgd en veroordeeld. Wat valt er allemaal onder een "illegaal Informationssystem"?

Adv:

De meeste wetten worden pas ingevoerd als ze hun functie al vervuld hebben. Ze hebben als grondslag voor het afbreken van bezoeken,

bezoeks-verboden en schrijft verboden gediend. Het begrip "Illegales Info-system" sloeg op de discussie over samenplaatsing, dwz. op de discussie over de eis van de gevangenen naar samenplaatsing als politieke gevangenen en werd uitgebreid tot elke willekeurige politieke discussie. Zo gebod bijv. in okt '83 de rechter van onderzoek een huiszoeking bij een bezoeker, die tijdens een bezoek aan de gevangenis over discussies, over demonstraties en blok-kade-acties tegen munitietransporten in de BRD had verteld. Op grond van deze huiszoeking werden kort daarop door de Officieren van Justitie Bruchsal en Straubing, al goedgekeurde bezoeken aan de gevangenen Roland Maier en Rolf Heisler weer herroepen en tegelijkertijd een algemeen bezoeks-verbod uitgevaardigd.

Wij hebben toen al beweerd dat de Openbare Aanklagers deze wet over een aanwezig informatiesysteem niet tot aanklachten zouden brengen, omdat ze dan te maken zouden krijgen met tegenstand op basis van een inhoudelijke politieke discussie over vrijheid van meningsuiting en informatievrijheid.

De wet dient er ook toe om het daarvoor nog altijd mogelijke contact van gevangenen onderling totaal af te schaffen.

Dit betreft met name de gevangenen die in kleine groepen zitten, met het doel om deze kleine groepen van andere gevangenen te isoleren. Zo bevestigde in december '83 de rechtbank het schrijftverbod tussen Irmgard Möller en Brigitte Mohnhaupt met een verwijzing naar deze wet.

Na de isolering van de gevangenen in de kleine groepen van de andere gevangenen, moeten nu de kleine groepen zelf verbroken worden.

D.Verg:

Bij rechtszaken wordt tegenwoordig het begrip "Kollektiv-RAF" gebruikt. Welke betekenis heeft deze formulering voor het proces en de latere veroordeling?

Adv:

In principe is daarover te zeggen, dat in het kader van het proces het begrip "Kollektiv-RAF" de bedoeling heeft het bewijs van het alleen plegen van een misdrijf door de aangeklaagde te veranderen. De staatsaanklagers spreken in hun propaganda enerzijds over leiders en hiërarchie, wat ook uit het Stammheimer-proces blijkt waar Brigitte Mohnhaupt en Christian Klar op hun leiderschap werden aangeklaagd, dwz. ze suggereren dat in revolutionaire groepen dezelfde structuren heersen als in imperialistische systemen.

Anderzijds gaan ze om proces-taktiese redenen weer van kollektieven uit. In beide gevallen is de funktie uiteindelijk het bestrijden van revolutionaire groepen en beide malen dient het om van een hoge straf verzekerd te zijn. Een zware straf, waarbij ze stellen, dat alle personen die enige tijd tot de RAF behoord hebben, kennis hadden en goedkeurden welke akties er plaats vonden, zonder

lenkonstruktie, is duidelijk de legitimering van de isolatie en het verhinderen van elke politieke kommunikatie van de gevangenen onderling, als ook met personen buiten de gevangnis. In maart 1985 is Helmut Pohl verhoord bij het proces tegen Brigitte Mohnhaupt en Christian Klar over het leiderschap. In zijn verklaring heeft hij ook iets over het leiden van akties vanuit de cel ge-

konkreet de aanwezigheid van een persoon op de plaats van het misdrijf aan te hoeven tonen.

D.Verg:

In de media wordt soms beweerd dat akties vanuit cellen geleid worden. Kan iets dergelijks überhaupt wel, gezien de bewaking door de staat?

Adv:

De detentievoorwaarden, waaronder kontakten met politieke gevangenen mogelijk zijn, zijn glazen tussenschermen, rechter van onderzoek, bewaakte bezoeken, gecensureerde korrespondentie, dwz elk kontakt naar buiten toe en naar andere personen, als dat er al toevallig is, wordt bewaakt. Het doel van de bewering is alleen maar gericht op de samenplaatsing. Een voorbeeld. Telkens weer beweren de Openbare Aanklagers en de Politie dat de kommando-verklaring bij de dood van de staatsaanklager Buback door de gevangenen uit de RAF in Stuttgart-Stammheim gemaakt zou zijn. Het zou een gezamenlijk stuk werk zijn onder leiding van Andreas Baader. Dat blijkt niet uit de feiten. Hier nog maar eens dus.

De na de aktie tegen Buback doorgevoerde totale isolatie van de gevangenen werd er voortdurend, vanuit propagandaredenen, op gebaseerd dat de aktie vanuit de cellen geleid was en toekomstige akties op dezelfde manier zouden worden geleid.

Een verklaring van het BKA (door Alfred Klaus) van 13.04.77 stelt dat de kommando-verklaringen door RAF-gevangenen in Stammheim zijn gemaakt, en mogelijk had het RAF-kader (bedoeld worden de gevangenen in Stammheim) zelfs deel aan de operatie-planning van de groep. Dat dit niet uit de feiten blijkt, maar een achteraf bedachte konstruktie is om een kontaktverbod ook in de toekomst te legitimeren, blijkt uit het volgende: de verklaring van Klaus is van 13.04.77, de kommandoverklaring kwam met het poststempel 13.04.77 bij kranten binnen en ging vandaar naar de BKA, dus zonder degelijk onderzoek wordt de bewering van leiding vanuit de cel gemaakt. Het resultaat dat eruit moest komen stond bij voorbaat vast.

Alle gezamenlijke werk van gevangenen was tot dat moment objektief onmogelijk; ze werden op 7.04.77 direkt volledig van elkaar geïsoleerd, waarbij ook advocaatsbezoeken uitgesloten waren.

De verklaring kan ook niet van voor de aktie en zodoende vóór de totale isolatie van de gevangenen zijn. Ze bevat citaten uit kranten, die pas na de aktie verschenen, zoals bijv. "dies ist ein Krieg mit anderen Mitteln", een citaat van Buback uit "Welt am Sonntag" van 10.04.77, een krant die de gevangenen al helemaal niet kregen. Het doel van deze bewering, de cel-

zegt. Ik citeer: "Zelfs als het al mogelijk zou zijn, dan zouden we het nog niet willen. We zouden dan de wortels van onze kracht doorsnijden. De basis van onze strijd is juist om afzondering en vervreemding om te keren, daardoor slaat de strijd aan; dat betekent dus dat het er op aan komt, dat iedere eenling in de guerrilla zijn bekwaamheden om politiek te handelen in de groep moet opbouwen en organiseren, omdat alleen zó akties zich kunnen ontwikkelen."

D.Verg:

In teksten van de RAF wordt tegenwoordig het begrip "counter insurgency" gebruikt. Wat betekent dat en wat houdt het voor de gevangenen in?

Adv:

Over het begrip "counter-insurgency" staat in RAF-teksten dat het begrip door de Amerikaanse imperialisten is ingevoerd en door het Pentagon als volgt wordt gedefinieerd:

"Elke militaire, politieke, economische, psychologische en civiele handeling die door een regering wordt gebruikt om subversieve oproeren neer te slaan."

In verband hiermee een citaat van de schrijver Kitzzen. De titel van het boek luidt: Im Vorfeld des Krieges, Abwehr von Subversion und Aufruhr. Het boek is in 1974 verschenen. Hij heeft toendertijd ge-

zegt dat de regering justitie als een wapen in het arsenaal gebruikt, als een propagandisties middel om ongewenste personen uit het openbare leven te verwijderen. Op die manier wordt de functie van de rechtbank in het kader van de "counter-insurgency" omschreven. Voor de politieke gevangenen in de Bondsrepubliek betekent dat, dat ze via justitie door middel van de detentievoorwaarden en de processen er mee geconfronteerd worden. Ze worden als criminelen veroordeeld, als ongewenste personen opgesloten en eventueel, zoals Kitzen het omschrijft en zoals blijkt uit het onbevredigend onderzoek naar de dood van Andreas Baader, Gudrun Enslin en Jan Carl Raspe in Stammheim, uit de weg geruimd. Over de detentievoorwaarden in de huidige vorm kan je zeggen, dat ze de duidelijke functie hebben om het bewustzijn van de politieke gevangenen te breken.

D.Verg:

In Hamburg bestaat een onderzoeksinstituut, dat zich speciaal bezighoudt met methodes van sensoriese deprivatie (zie o.a. Zwarte15a, de bijlage). Zijn de resultaten van dit onderzoek gebruikt bij het maken van de detentievoorwaarden van politieke gevangenen?

Adv:

Dat instituut aan de Hamburgse Universiteit draait al sinds de jaren zeventig. Familieleden van politieke gevangenen hebben het tijdens de hongerstaking op 20.12.84 dit instituut bezet en in hun verklaring geschreven: "we weten dat het instituut de werking van isolatie en deprivatie al jaren onderzoekt en de onderzoeksresultaten aan de staatsveiligheidsdienst voor hun systematische project van vernietiging van de gevangenen levert. Vertrouwensartsen hebben in eerdere onderzoeken vastgesteld dat isolatie sensoriese deprivatie is en sensoriese deprivatie wordt door de UNO als folter beschouwd."

D.Verg:(opmerking)

Sinds 1975 worden in de processen tegen politieke gevangenen geen vertrouwensartsen meer toegelaten.

D.Verg:

Familieleden van de politieke gevangenen hebben veelvuldig geprobeerd om de toestand van de gedetineerden duidelijk te maken. In hoeverre worden ze daarom door de overheid vervolgd?

Adv:

Er is al een hele lijst van onderzoeken naar familieleden. Ze worden vaker dan ooit met bezoeksverboden bedreigd en niet alleen met bezoeksverboden bij eigen familie, maar ook bij andere gevangenen, die ze als lid van de 'familiegroep' bezoeken. Bij voorbeeld Freni Lauterbach, de moeder van Adelheid Schulz, zij heeft onderhand een bezoeksverbod voor Günter Sonnenberg,

Claudia Wannersdorf, Helmut Pohl, met als reden dat ze "een leidend lid is van de familiegroep". De familieleden worden echter niet alleen met opsporingsonderzoeken geconfronteerd, tijdens de hongerstaking kwam er nog bij dat ze aan telefoonterreur werden blootgesteld,

dat via de telefoon moord- en bomdreigingen werden gedaan, of dat iemand van de familiegroep, wiens zus wordt gezocht, met een pistool tegen het hoofd uit een telefooncel werd gesleurd en meegenomen werd voor identiteitscontrole, om later te horen als kleinigheidje, dat het een vergissing was.

Een ander familielid werd uit de trein gehaald, vastgezet, moest zich uitkleeden tot ze eindelijk weer door de politie werd vrijgelaten.

De functie van deze akties en maatregelen zijn duidelijk gericht op het feit dat de familieleden zich voor de samenplaatsing uitspreken.

D.Verg:

Van gevangenen die gedurende lange tijd geïsoleerd vastgezetten hebben is bekend dat ze psychische en fysieke schade hebben opgelopen. Is iets dergelijks ook bekend van sindsdien gedetineerde gevangenen?

Adv:

Het is zo dat er tot 1975 nog rapporten door artsen over de gevolgen van de isolatie werden gemaakt. Sindsdien worden principieel alle duidelijke bewijzen door de rechtbank afgewezen. Er zijn dus geen nieuwe rapporten meer.

Er is bijv. het probleem met Günther Sonnenberg, die in mei dit jaar opnieuw een epileptische aanval kreeg. Er ligt voor hem al sinds zijn arrestatie in 1977 een verzoek om hem wegens ongeschiktheid voor detentie vrij te laten. De verdedigers hebben verzoeken gedaan voor een nieuw onderzoek, dat echter van de kant van de artsen van de gevangenis telkens wordt afgewezen. Ook na de laatste epileptische aanval is de gevangenis nog steeds niet bereid een nieuw onderzoek te doen naar de gevolgen van de bij z'n arrestatie opgelopen schotwonden, maar ze hebben alleen een arts erbij gezet die z'n epileptische aanvallen moet bewaken. Dat betekent dat hij sinds 1977, dus al 8 jaar, niet de noodzakelijke medische behandeling krijgt. Uit alles blijkt dat er een dwingende noodzakelijkheid is om Günther Sonnenberg vrij te laten of hem op z'n minst met andere politieke gevangenen samen te plaatsen.

D.Verg:

Je verdedigt Gisela Dutzi. Kun je iets vertellen over het proces en de uitspraak en over in hoeverre je bij de verdediging bent gehinderd?

Adv:

Er zijn zogenaamde geïstitutionaliseerde belemmeringen, zoals de glazen scheidingswand, de onderzoeksrechter, de daarmee verbonden

lange tijd dat post onderweg is, dan zijn er natuurlijk de bijzondere rechtbanken, dwz de speciale toewijzing aan staatsveiligheidsrechtbanken, en dan natuurlijk bij deze politieke processen, wat ook weer zo opvallend was in Frankfurt, de systematische registratie van toeschouwers, wat er natuurlijk toe leidt dat toeschouwers, die deze behandeling niet wensen te ondergaan, niet meer op deze openbare processen verschijnen.

Opvallend was ook dat er los van de toevallige getuigen heel veel beambten van verschillende diensten aanwezig waren, van de parketwacht, van de LKA (Landes Kriminal Amt) en de BKA (Bundes Kriminal Amt) en dat bijv. op de dag van de uitspraak twee uitgangen van het gerechtsgebouw gesloten waren, dat er in gerechtsgebouw B maar één doorgang vrijbleef, waar voortdurend politiebeambten geposteed stonden om de personen die dit openbare gebouw betraden te bekijken. Daarbij komt dat niet alleen de bezoekers de proceszaal niet ongehinderd konden betreden, maar ook de verdediging in het beveiligde deel van de rechtszaal ingesloten werd, en dat alleen de rechters en de onbetelbare politiebeambten, de officieren van justitie en hun bewaking in tegenstelling tot de verdediging de mogelijkheid hadden om ongehinderd de rechtszaal te betreden.

Over de uitspraak is te zeggen dat voor de aanklacht "lidmaatschap" volgens de wet de strafmaat vijf jaar is. De uitbreiding van de strafmaat komt in het proces van Gisela Dutzi door de veroordeling op grond van de wapenwet. Oorspronkelijk werd deze wet tegen illegaal wapentransport voor bijzondere noodtoestanden gemaakt. In 1978 werd de strafbaarheid uitgebreid en werd de strafmaat op 10 jaar gezet, om hem tegen gevangenen uit revolutionaire groepen te kunnen gebruiken.

Het is interessant dat op dit moment weer een discussie wordt gevoerd over een wetsvoorstel van de CDU die de strafbaarheid en de hoogste strafmaat weer willen verminderen. Het gaat er daarbij om, om van een misdrijf een vergrijp te maken. Vergrijpen kunnen in tegenstelling tot misdrijven volgens § 153 STPO door de Openbare Aanklager vervolgd worden. Achtergrond is een onderzoek tegen een belangrijke manager van de wapenfabriek Rheinmetall wegens illegale wapentransporten naar o.a. Iran en Irak.

Die Vergessenen

Zeitschrift für politische Gefangene
Mainzer Landstr. 147
6000 Frankfurt 1

HET A-STATUS TEAM

Uit de radio knalt een stem
die nodig aan een shotje Valium toe is:
'VERONICA KOMT NAAR JE TOE DEZE WEEK'

Ik schrik me lam
Nachtslot op de deur
Ik word wat ouder & weet wat ik wil

Drie dagen gaan voorbij
in angstige spanning

Dan, plotseling, het kommando: 'ENTEREN'
Mijn huis wordt bestormd door het promotieteam
geschuurd, geplamuurd &
van een verse laag beits voorzien

Ruggesteun door kopstukken:
Lex Harding op de uitkijk
Erik de Swart komt belletje trekken &
Rob Out tracht met een whiskeyfles
mijn ruiten in te slaan

'Voor een joet zit je goed', boert hij
'Nog geen plek voor je kliek'
sinterklaas ik terug

De crisis breekt in alle hevigheid uit
als Tineke Vos haar dikke reet
in stelling brengt om mijn voordeur
uit de hengsels te rammen

Tijd voor mijn taktische wapen
op de middellange afstand:
KULTUUR

Ik zet mijn versterker op tien & leg
'Einstein on the Beach' van Phillip Glass
op mijn draaitafel

Ze verstijven
De beits springt als bamboeschilfers
van de kaken
Met pluggers in de oren
kiest de meute het hazepad

De partisanen houden stand

DE STAATS

In naam der koningin
Is geopend
't nieuwe gestapokantoor

Houzee!
Houzee!
Houzee!

3 peletons ME tapdansend af

De blauwe horde nadert
en ontruimt

Knuppels dalen neer
op de maat van
'Holland, Holland über alles'

Tanks rollen de straat in ...
'N schreeuw
'Wir fahren gegen Nazi's'

't bloedbad
en de angst,
de schoten, de gewonden

'Nee, geen doden'

Met bloed bevekt,
helm afgezet,
spreekt hij:

'Wir haben es nicht gewünscht'

Volgende week:
In full colour
'Voor hen die vielen'

(H'ROD)

Koud en mistig
in de morgen
onder de dekens
warm en jij

En de herinnering
aan wat gebeurd is

is gebeurd,
niet met 'n vriend of
bekende

de herinnering
aan 'n koud bericht:
gestorven is 'n
drieëntwintig jarige
jongen in 'n politiecel

't had jij of ik
kenne weze

Maar 't was 'n
'n onbekende

HANS!!!

't is koud en mistig
en jij bent lekker warm
't is koud en mistig
Bijna moet ik huilen

Tranen van woede
Tranen van onmacht

In mijn geest brandt
alles
al

(H'ROD)

BEFREIUNG VON DEN ELTERN! Popo-Popel

BILD: **LEBEN, OHNE SCHULE!** Popo

[DUITSLANDS VIJAND NUMMER 1: ... auf legalem
 onze kinderen tfrei durchsetzen:

Das Recht auf Freiheit, wann und wo

Riooljournalistieke koploper in Duitsland verkoopt met de regelmaat van de klok soortgelijke koppen in BILD-formaat voor 50 pfenning. De eerste reaktie: "Als het maar verkoopt"; een tweede: "Het is blijkbaar verkoopbaar". Past nu de volgende ons toegezonden verklaring en oproep voor een "inter-nationale kinder-rechts-demonstratie" op 15 februari volgend jaar in het zelfde rijtje?

Wij zijn van ons zelf! Niet van onze moeders, vaders, onderwijzers en zeker niet van de staat! Voor ons is het hier en overal oorlog. De 'vredesbeweging' pleegt verraad aan onze bevrijding. De vervolging en bestrafing van weggelopen kinderen en van hen die van ze houden, is de basis voor hun zogenaamde vrede. Oorlog betekent voor ons opvoeding, pedagogiek, therapie en dat gelul over zogenaamde 'kinderbescherming'. Dagelijks worden er in de BRD 3 tot 5 kinderen als slachtoffers van deze oorlog doodgefolterd. Meer dan 100.000 minderjarigen worden in tehuizen en gesloten inrichtingen gevangengehouden.

Dat alles is het werk van 'volwassenen', die zelf nooit geleerd hebben zonder regels en voorschriften te leven. Autos, fabrieken, grenzen, geld scholen justitie en de kerken bewijzen het onvermogen en de gevaarlijkheid van de volwassenen.

Wij eisen de totale boycott van de konsumptie- en gezinsmaatschappij, de wereld van de volwassenen.

WIJ WILLEN ZELF BEPALEN, VAN WIE WIJ WILLEN HOUDEN !!

Hiervoor wordt nooit gedemonstreerd. Stelletje stomelingen! Merken jullie dan niet, dat jullie marionetten van verkrachters zijn, die kinderen opsluiten, slaan en voor ziek verklaren, wanneer kinderen spijbelen en van thuis weglopen. Jullie noemen ons onervaren en verklaren ons voor gek om zo de

Nie wieder Schule!
 19/20.10. KÖLN
 MÄDCHENRECHTSPLENUM
 19.10. STUTTGART
 9.11. BERLIN
 Infos 0911 266786
 17.10. Mitte
 Hohestr. 9
 17 Uhr

heerschappij over ons te behouden. Buiten school kunnen we veel meer en veel beter leren. Op school leren we alleen maar HAAT. Solidariteit groeit naarmate de mensen waarom het gaat verder buiten de landsgrenzen wonen. Kom voor ons op en verleen onderdak en politieke steun aan de vluchtelingen uit de moordende schoolkazernes, psychiatrische inrichtingen, tehuizen en gezinnen! Vertel aan alle lotgenoten, dat wij bestaan! Wij proberen een kinderkommune op te bouwen. Wij leven van afval en beschikken over een fietsenwerkplaats. Ieder kind, dat maar wil, moet daar legaal leven en liefhebben kunnen. Wij hebben nog lieve mensen nodig, die Power en een lange adem hebben. Deze oproep komt van de Indianerkommune in Neurenberg (Mittlere Kanalstrasse 34). Dit wegloophuis bestaat nu al 9 jaar en is een van de laatste kinderprojekten, die in de BRD nog zijn overgebleven. De 5000 kinderen die in die jaren met de kommune een oplossing voor hun situatie hebben gezocht, hebben tevens de radikaliserung van de theorie van de kommune bewerkt, die in de uitdagende formule 'pedofilie is de omkering van de burgerlijke pedagogie' tot uitdrukking komt. Menig- een valt over de woordkeuze en wil de tegenoverstelling niet onder ogen zien. Ter verduidelijking hiervan dus dan maar de uitgebreide eisen, die de kommune naar buiten uitdraagt en waarvoor zij de strijd aangaat:

N/11/511
 auch Penn)
 Abends
 str. 186
 platz

ommune treffen!
 17 unter
 18 Uhr 211

- het recht van thuis weg te trekken, wanneer en waarheen wij willen!
- geen opsporing en vervolging; bewegingsvrijheid voor alle weglopers!
- afschaffing van de leerplicht!
- afschaffing van alle tehuizen, psychiatrische inrichtingen en jeugd-gevangnissen!
- het recht voor alle kinderen en jongeren op 'habeas corpus'!
- het recht om zelf vrienden en vriendinnen te kiezen!
- afschaffing van de §§ die lesbische en homo-relaties veroordelen en bestraffen!
- het recht om ook zonder begeleiding van paps en mams overal heen te reizen!
- financiële onafhankelijkheid van de volwassenen!
- kinderen zijn geen troetelbeestjes voor vereenzaamde moeders!

DIANER KOMMUNE

KONSUMT
 Die Jugend-industrie hat unsere Körper und Gedanken besetzt
 WAKKDT
 sexuelle zerschmettert!

(NOT-)
 TELEFON
 0911
 266786
 info
 Anschrift
 mittlere
 Kanalstr
 1984
 85 Nürnd
 U gosten

Agenda:

Leiden: muziek

- 6 dec de Div. hUC
- 7 dec "we proudly present 190's" hUC
- 14 dec Tröchnerer Keches hUC

EN NATUURLIJK:

30 NOV.

ZWARTE FEEST

- hoorle mare 24
- 's middags haje
- 10-20 uur Durée (f. 5)
- verder: video
- Adriaan Bontebal, dia's, smart lappen
- wave, dix
- toegang voor de hele dag f. 2,50

Leiden: film dec

- 20 1 LWH 20.00
- video over bromo-jongeren
- ma 2 Lijlhuis 20. en 22.15
- 200 motels (Zappa)
- di 3 Lijlhuis 19.30 en 22.15
- In de ban van de ring (Bakshi)
- RAK 20.00
- het hanaal (Wajda) 22.00
- Danton (Wajda)
- wo 4 Lijlhuis 20. en 22.15
- les soeurs Brontë hUC 20. en 22.15
- nieuwe golf (Sinhue)
- do 5 Lijlhuis 20. en 22.15
- Videosdrome hUC 20. en 22.15
- Na de repetitie
- vr 6 Lijlhuis 20. en 22.15
- nie 5-12 hUC
- nie 5-12
- za 7 Lijlhuis 20. en 22.15
- nie 5-12 hUC 10.30
- leef op roeien 20.30
- beatstreet (breakdance)

LUC 22.30

Purple Rain (met prince)

20 8 Lijlhuis 20. en 22.15

hUC 20. en 22.15

ma 9 Lijlhuis 19.30 en 22.15

Die Zauberflöte (Belgman)

di 10 Lijlhuis 20. en 22.15

I never promised you a rose garden (Page)

RAK 20.00

een dagje naar t strand 22.00

de dream producente

wo 11 Lijlhuis 19.30 en 22.15

Casanova (Fellini)

hUC 20. en 22.15

Houd de trein in t cog

do 12 Lijlhuis 20. en 22.15

on the waterfront

hUC 20. en 22.15

die Zauberflöte

Vrouwenhuis 21.00

Mara (Linders)

vr 13 Lijlhuis 20. en 22.15

hUC 20. en 22.15

za 14 Lijlhuis 20. en 22.15

hUC 20. en 22.15

zo 15 20. en 22.15

Den Haag: muziek

- 6 dec paard sturen und drang
- 7 dec paard my bloody valentine (Ciers)
- 13 dec paard minimal compact

Den Haag: theater

- 3 1/2 m 7 dec Korzo
- Grifftheater
- "top de rand van een vrouw"
- 12, 13 dec Korzo
- Stichting Company met "first things first"

Delft: muziek

- 30 nov eland in beweging band (jazz festival)
- 7 dec eland Jules deelder en Luem (f. 50)
- 14 dec eland
- openingslocus van Haagpopcentrum met suspenders chey roelvers (3.1)

Delft: film

- 30 nov 1/2 m 4 dec filmhuis
- 20.00 viaggio in Italia (Rossellini '54)
- 22.00 roma citta aperta (Rossellini '55)
- 5 dec filmhuis
- luchtweel haje met lauret en brady
- 6 dec eland 22.30
- lolita
- 6 1/2 m 11 dec filmhuis
- 20.00 état de siege (Constantin Costa Gavras)
- 22.00 missing
- 14 dec filmhuis
- amateur film festival

Leiden: theater

- LAK
- 4 dec de mug met de gouden tand: wilhelm meisters leerjaren (20.30)
- 5 dec 20. en 22.15
- 6 dec art en pro "de ndaliken leden"
- 20.30 Pirandello
- 7 dec 20. en 22.15
- 21.00 Hot House
- 8 dec concert herko
- 11 dec theater persona: "buren" 20.30
- 12 dec 20. en 22.15
- 13 dec werlcentrum
- dans: "nailed 20.30"
- grafhamelijke toneel: "hallo enke hende 21.05"
- 14 dec 20. en 22.15

Den Haag:

- Blauwe Aandag
- vert op 13, 14 en 15 dec naar 1ste lustrum, jowel!!! met muziek, linder-circus, poppenkast, video, eten, dans, dixo, downs. Op 13 zaal open 20.00. 14 dec de hele dagen avond.
- 15 dec brunch met muziek ± 12.00
- komp allen gezellig.

- Delft: op maandag
- 9 dec is er in het wraadhaje de premiere van het C.O. filmje om 21.00
- ereliddaan 37

Dinsdagochtend om kwart voor tien viel de politie binnen. Alles hebben ze meegenomen. Het archief, de financiële en ledenadministratie, alle krantenknipsels, alle dossiers over actuele zaken. Daarbij moet je denken aan alle informatie over de kruisraketten maar ook bv. een dik dossier over sexueel geweld in het leger. Enorm veel knipsels over allerlei onderdelen van het militair apparaat. Bladen, brochures, documentatie en informatiemateriaal. Brievenboeken zijn weg, de persoonlijke postvakjes zijn geleegd. De meeste militaire vakbladen waar AMOK op geabonneerd is hebben ze achter gelaten. Wel weg zijn de laatste jaargangen van de RVF knipselkrant en van bv. het -interne Bond van Dienstplichtigenbulletin... De afgelopen jaren was AMOK uitgegroeid tot een belangrijke schakel binnen de vredes en anti-militaristische beweging. Haar belangrijkste kracht ligt in de enorme hoeveelheid informatie over 'het militarisme' die bijeengebracht is. Informatie op papier maar ook informatie in de hoofden van de medewerkers en medewerkers. Ze zijn goed thuis in het militaire vakjargon wat soms uiterst handig is. Ze kunnen je alles vertellen over de structuur van het leger. Soms denk je bij deze anti-militaristen: het liefst waren ze zelf generaal. Soms vraag je naar iets en raken ze op een zijspoor en kunnen ze uren vertellen over de details van een of ander wapensysteem en dan kom je weer niet aan de weet wat je wil weten. Maar meestal gaat het wel goed. Zeer veel groepen raadplegen AMOK als ze nauwkeurige en betrouwbare informatie willen hebben, of het nu is om een artikel te schrijven, een radioprogramma te maken, of om een actie te voeren.

Het spreekuur iedere dinsdagmiddag wordt druk bezocht. Daarnaast maken ze een kwartaaltijdschrift, een vakblad, met achtergrondartikelen over het militarisme. De oplage van het tijdschrift stijgt gestaag. Een derde tak van hun activiteiten is het ak-

tief deelnemen in discussie en organiserend werk binnen radikale delen van de vredesbeweging en de anti-militaristische beweging. Je komt ze tegen op de anti-militaristische dagen in Nijmegen, tijdens de blokkade van het gerechtsgebouw in Dordrecht maar ook rond Bonk, de Vredesaktiekrant, in derde wereldgroepen en soms ook bij Pax Christi of een anti-nato werkgroep. Het heeft te maken met hun hartstocht voor echt radikale politieke strijd, het belang dat ze hechten aan radicale acties in combinatie met breed verzet, en hun voorliefde voor consequent, systematisch en opbouwend werken.

AMOK opereert dus vokomen openbaar en legaal. Zij kiezen daarvoor. Het heeft met hun manier van politiek bedrijven te maken. Dat ze een documentatiecentrum willen zijn. Zij breken niet in, stelen geen geheimen maar puzzelen geheimen bij elkaar dmv. archiefwerk, het lezen van allerlei bladen en een eigen deskundigheid etc. Een groep uit Noorwegen is onlangs op een soortgelijke manier van werken veroordeeld. De onderdeeljes van de puzzel waren op zich zelf stuk voor stuk openbaar en niet geheim maar het verzamelen van al die onderdeeljes en het leggen van de puzzel was staatsgevaarlijk! Zij zijn veroordeeld tot acht maanden. De positie van AMOK is vergelijkbaar met iets tussen een speculatieonderzoekskolleetief en een scholengroep in de kraakbeweging.

De mensen van AMOK zelf plaatsen bij het gebeuren de volgende kanttekeningen: 1. ze zien het als een aantasting van de vrijheid van meningsuiting, onderzoek en vergadering 2. Er wordt na het 1 nov. besluit opnieuw een burgerlijke ongehoorzaamheidsdiscussie gevoerd en het oprollen van een belangrijke groep als AMOK daarin is een bewuste poging deze tendens voortijdig in de verdrukking te brengen en te criminaliseren 3. De afgelopen jaren zijn er veel aktieinbraken geweest waar nooit iemand voor is gepakt en dat ze zo langzamerhand zeker na de Brauw en

het CID wel eens een keer toe moesten slaan. 4. Het repressieapparaat is haar grenzen aan het verleggen.

Uit de gestolen CID documenten bleek dat de inlichtingendiensten in iedere provincie namenlijsten aanleggen van mensen die actief zijn in vredes- en of anti-militaristische groepen. De hele AMOK redactie komt hierop voor waarvan de helft met rode stip. Dit betekent 'interneren in tijden van toenemende spanning en/of oorlogsdreiging'. Gewoon omdat ze teveel weten. (Om aan de weet te komen waar de militairen de concentratie-kampen plannen moet weer bij een andere dienst ingebroken worden)

Inmiddels blijkt uit alles dat het ze om de CID aktie te doen is. Op het huiszoekingsbevel stond vermeld: 'Roger en de zijnen'. Roger trad o.a. op als getuige deskundige op het gebied van inlichtingendiensten in het proces van de MIBO arrestanten en op het moment van de inval was hij juist bezig met een journalist van de NOS voor een radioprogramma over inlichtingendiensten. Verreweg de meeste vragen tijdens het verhoor gaan over de CID actie.

Het kan dus ook heel goed zijn dat het hier gewoon gaat om een stomme wraakactie van de contra inlichtingen dienstdienst en dat justitie zich voor dat karretje laat spannen. Maar effect heeft de inval wel: groepen die anti-militaristische akties willen voeren zijn een zeer belangrijke informatiebron kwijt. Mensen die het enorme kruisrakettendossier hadden willen raadplegen kunnen dit nu niet meer doen. En: uit alle notulen, interne AMOKkorrespondentie, agenda's, pamfletten, verzoeken om informatie kunnen de inlichtingendiensten natuurlijk veel opnemen. Hun dossiers bijwerken. (Vragen naar informatie ivm geplande akties werden door AMOK gekodeerd verwerkt).

Er zijn totaal geen documenten van de CID actie in het AMOK archief aangetroffen. Daarom wordt nu de vondst van een klein stapeltje documenten uit de bunkeracties in Noordwijk en Katwijk en sinds jaren

openbaar, aangegrepen als een stok om de hond te slaan. Roger vast te houden en het werk van AMOK onmogelijk te maken.

Op deze brutale aanval moet een duidelijk antwoord komen. Anders kunnen we het in de toekomst wel vergeten. Dan kunnen ze gewoon doorgaan met het doen van invallen, huiszoekingen bij radikale progressieve mensen. Dan is de volgende keer de redactie van Bluf!, de Vredesaktiekrant, het kantoor van vrouwen voor vrede, het anti-militaristisch bureau of een andere stadskrant of onderzoeksinstelling aan de beurt.

Ter voorbereiding van de blokkade maken we deze bijlage/dit krantje van vier paginaas. Gemaakt door de redactie van Bluf! en de Vredesaktiekrant. We verspreiden het in vrij grote oplage met diverse bladen, stadskranten abonneebestanden. Bluf!, de Vredesaktiekrant, de Zwarte, Peteroliumhaven, Springstof, Vrouwen voor Vrede, scholierenkomitees. Maar ook op het Bonk kongres en los in Arnhem, Nijmegen en Groningen.

De blokkade is dinsdagochtend a.s. 3 dec. Verzamelen om 8 uur stipt

uit de cel

Kriminaliseren, monddood maken. Het lijkt wel of het 1 november besluit genomen is. De vredesbeweging, in al haar schakeringen, komt in een nieuwe fase. Het Vredes Aktie Kamp wordt als het effe kan dagelijks ontruimd.

AMOK wordt leeggeroofd.

Volgens het K.K.N. moet de beweging tot na de verkiezingen in winterslaap. Volgens de stedelijke K.K.N.-platforms is het tijd om in aktie te komen. Het I.K.V. schrijft een brochure getiteld "De maat is vol" en wordt akuit door een kerk op de vingers getikt.

Allerlei initiatieven komen er vanuit radikalere vredesgroepen en partijen, niet in de laatste plaats vanuit kringen rond het B.O.N.K., om tot een slagkrachtige bundeling te komen.

Wat de vredesbeweging de laatste vijf tot acht jaar opgebouwd heeft moet nu, nu het 1 november -besluit gevallen is, in stelling gebracht worden.

Misschien gaat het lukken om te ko-

men tot een mengeling van demonstratieve en radikale akties. Willen we als perspektief vasthouden dat die raketten er hier niet komen dan is een strategie met daarin naast elkaar al dan niet gekoördineerd - massale demonstratieve akties, om de breedheid van de beweging permanent zichtbaar te houden, en radikale akties.

Er mag niet alleen niet geplaatst worden, er mag ook niet gebouwd worden; andere kerntaken moeten alle, inklusief de illegale M 109, onvoorwaardelijk afgestoten worden; en Nederland moet uit de N.A.V.O. en de N.A.V.O. uit Nederland.

Maar intussen, de campagne tegen de kruisraketten moet nog van de grond komen, wordt A.M.O.K. leeggeroofd en zit ik nu al 9 dagen in voorarrest met beperking. Veel verhoren, geen post, geen bezoek, apart wassen en luchten, enz. Aan deze ellende doet de op zich redelijke bewaking niets af.

Wat willen ze bewijzen? A.M.O.K. is een onderzoeksgroep voor onder andere de vredesbeweging in al haar schakeringen. A.M.O.K. is dat in alle openheid met haar blad en documentatiecentrum. En ik; ik ben medewerker van A.M.O.K.; ook in alle openheid.

Wat willen ze bewijzen? Zijn ze echt zo gek om te denken dat A.M.O.K. vermomd als Onkruid akties doet?

A.M.O.K. beheert een dokumentatiecentrum met meer dan 150.000 titels over militarisme in de breedste zin. Wij zijn geabonneerd op vele (vak) bladen en werken met open bronnen.

Wat willen ze bewijzen? A.M.O.K. zou handelen in staatsgeheimen. Staatsgeheimen? Wat zijn dat? Geheimen tegen de eigen bevolking! Staatsgeheimen zijn blijkbaar zo belangrijk dat ze zich een arrestatie en diefstal veroorloven die doen vermoeden dat ze ware terroristen op het spoor zijn. Een ontzettend opgefokt arrestatieteam, G.B.O - Utrecht, van zo'n man of vijftien waaronder hulpofficieren, een officier van justitie en vooral veel breekijzers. De akties tegen de kruisraketten moeten nog beginnen. Wat willen ze bewijzen? Het 1-november-besluit? Hun macht? Hun balen? Laten we het voorlopig houden bij hun arrogantie! Een vredes- en antimilitaristische beweging laat zich niet kriminaliseren, laat zich niet mond-dood maken! De strijd tegen de kruisraketten staat pas in de kinderschoenen. Gaat door!

Steun A.M.O.K.

Roger

Medewerker A.M.O.K. -in arrest-.

onderzoek=belangrijk

Altijd kranten om je heen, stapels die eigenlijk nooit kleiner worden, neuzen en speuren naar artikelen die je interesseren, stukken die echt uitgeknipt moeten worden. Dagenlang op (on)verwarmde zolders & achterkamertjes aande komputer of kaartenbakken zitten. Kategoriseren, invoeren, verwerken, opbergen: kasten vol vakjes of mappen, eindeloos op deelonderwerpen uitgespitst.

De voldoening als er weer een hoeveelheid informatie verwerkt is, even een ommetje als het allemaal wat teveel wordt of een bezoek aan een interessante bibliotheek. Hoe makkelijk het niet is om allerlei spannende bibliotheken binnen te komen, dwalen tussen de rijen boeken, wat krijgen op verschillende systemen en ontdekken hoeveel goeie boeken en jaargangen tijdschriften er niet te vinden zijn. Stukken kopiëren en plannen maken voor de ontsluiting van allerlei bibliotheken en systemen om ze toegankelijk te maken voor anderen.

Tis freaken ja, je moet er van houden. Tis heel moeilijk aan anderen uit te leggen, wat er nou zo leuk aan is om onder je handen langzamerhand een archief te zien ontstaan. Bijvoorbeeld omdat je er toch altijd een beetje raar op aangekeken wordt, vooral zolang het archief in kwestie nog niet bekend is en er dus geen algemeen erkend doel en maatschappelijk nut bewezen is. Archiveren is werk -vaak saai werk- dat moet gebeuren. Het nut blijkt pas op de lange termijn, dat is een kwestie van noeste arbeid in stilte.

Direkte bevrediging is er vaak niet, meestal is er niet zoveel over te vertellen: "Wat heb je vandaag gedaan?" - "Oh, ik heb de hele dag op het archief gezeten." Zijn er een keer dingen waar je wel heel enthousiast over bent, nieuwe ontdekkingen, een buit die binnen komt, dan moet je weer uitkijken wie je daar wat over vertelt. Maar gelukkig zijn archivariissen mensen die het prettig vinden uren door te brengen tussen de door hun verzamelde informatie, zonder er al te veel woorden over vuil te maken. Zoals gezegd: het nut van archiveren blijkt pas na jaren. In het begin wordt er vooral gewerkt aan de opbouw van het archief, het perfectioneren van de systemen en eeuwige verzamelen. Er worden verwachtingen gewekt die niet waargemaakt kunnen worden. Archieven i.o. doen er goed aan zich in het begin gedeist te houden en alleen naar buiten te komen met gedegegen uitgezochte verhalen en kennis van zaken. Pas op den duur verwerf je je op die manier een naam en kunnen anderen een beroep op je doen. Dat begint met het informeren van mensen uit eigen kring, bekenden uit de aktie-wereld die naar je toe komen.

Na een aantal publikaties kan het al snel breder worden, AMOK is niet alleen voor aktieve anti-militaristen belangrijk maar ook voor allerlei groepen in de gevestigde vredesbeweging IKV e.d.); voor het FOK (Fascisme Onderzoeks Kollektief) is de samenwerking met anti-fascismekomitees heel belangrijk: uit het hele land komen niet alleen verzoeken om inlichtingen, maar wordt ook van alles opgestuurd;

Na jarenlang verzamelen kun je verbanden gaan leggen, onthullingen doen of gewoon mensen helpen die een werkstuk gaan maken, een voordracht willen houden in hun (aktie)groep of komité. Je kunt mensen informatie geven die een zwartboek willen maken, of een aktie willen doen (wat weer info op kan leveren). Politici en journalisten worden dingen toegespeeld waarmee ze kritiese vragen kunnen stellen. Kortom het nut van het archief wordt duidelijk. De archivaris (m/v) is een druk bezet mens geworden en heeft steeds meer te vertellen.

- + AMOK Anti Militaristies Onderzoeks Kollektief
- + SPOK Spekulative Onderzoeks Kollektief
- + FOK Fascisme Onderzoeks Kollektief
- + Stillenregistratie
- + Repressie informatie & dokumentatie centrum (ofzoiets) i.o.

denk je dat je informatie hebt of wilt hebben voor of van een van dezearchieven, stuur het dan op naar bluf, van ostadestraat 233c, Amsterdam.

STEUNGROEP

Een paar dagen na de inval is een steungroep voor AMOK opgericht voor akties, publisiteit e.d. De steungroep bestaat uit meer dan 20 groepen en organisaties uit de anti-militaristiese en vredesbeweging, de anti-fascisme beweging, de 3e wereld beweging en kleine linkse politieke partijen.

De steungroep is door de week s'middags te bereiken op tel. 030-310377. Er is nog steeds veel geld nodig om de klap op te vangen. Giro 5567607 tnv. AMOK, Utrecht.

INFO-AVOND

In Vera, Oosterstraat 44 Groningen is maandagavond een informatie-avond over repressie van de vredesbeweging. Georganiseerd door AMOK Noord, de vredesbeweging en politieke partijen.

AKTIE - AKTIE - AKTIE - AKTIE - AKTIE

OPENBARE VERZENDING VAN

H E T T I J D S C H R I F T A M O K

Zaterdag 30 november om 14.00u. in het politieburo Paardenveld. Het abonneebestand ligt sinds kort daar. Steungroep Amok, tel.030310377 (1-5u)

amokmaker

Toen ik van A. hoorde dat de politie een inval had gedaan bij AMOK, en nog iemand opgepakt had ook, was mijn eerste reactie: "Belachelijk!". Belachelijk dat ze denken dáár 'belastende' papieren (zoals dat heet) te vinden. Belastend voor de overheid en het leger, ja, maar geen dingen waarop ze mensen van AMOK vast kunnen houden. (Gek is dat met papieren: 'geheime papieren' zijn de papieren die het meest belastend zijn voor de overheid en het leger -daarom zijn ze geheim- maar als jij ze in bezit hebt, worden ze opeens belastend voor jou!). Maar goed, hoewel geen regelmatige gebruiker van AMOK, wist ik toch wel zeker dat zulke papieren daar niet te vinden zouden zijn, evenmin als sporen die zouden kunnen leiden tot... Kortom wat een enormiteit van de politie om daar binnen te vallen! Direkt daarop dacht ik: "Dit moet te maken hebben met de CID-papers". Een gemengd gevoel; triomfantelijke opluchting aan de ene, woede aan de andere kant. Precies een jaar na de geslaagde inbraak in de Knoopkazerne in Utrecht hebben ze het dus blijkbaar opgegeven om de dadersters op te sporen. Omdat ze daar zo de smoor over in hebben, pakken ze nu maar AMOK, in de onwaarschijnlijk naïeve gedachte daar aanwijzingen te vinden, óf uit botte wraak, gewoon de kift dus. Vervolgens dacht ik: "Jezus, maar als ze AMOK pakken, waarom dan niet Bluf!, of De Zwarte, of de Vredesaktiekrant, of noem maar één van die blaadjes die destijds de CID-papers publiceerden?" Is het gewoon een domme cowboy-actie van de kit, waar ze zich nu zo goed mogelijk uit moeten zien te redden? Of kan dit soort dingen gewoon, na de stemmakerij van Nijpels en Rietkerk, waarin vredesactivisten die het na 1 november nog wagen op de w.c. het

woordje 'burgerlijke ongehoorzaamheid' te fluisteren, in één bedorven adem worden genoemd met , pak 'm beet, de CCC? Als dát zo is, laten we ons dan maar allemaal gauw gaan melden bij de politie, want Roger is niet meer of minder strafbaar als willekeurig welke bezitterster van de CID-papers, Bunkerin Bunkerbuit, de PMC-papers, of het IKV-boekje Oorlogsvoorbereiding. Hoe dan ook, ruim een week na de inval zit Roger nog vast en ligt het grootste deel van het dokumentatiecentrum AMOK (incl. de boekhouding en de abonneeadministratie) op het HvB te Utrecht. Dat kan natuurlijk niet. Daar moet iets aan gedaan worden. (r)

vragen

Hoewel de klantenmap nu op het Paardenveld (hoofdburo in Utrecht) ligt, weet Karel zo uit het blote hoofd nog heel wat soorten groepen te noemen, die met vragen bij AMOK zijn gekomen. Klanten uit allerlei hoeken en met allerlei soorten vragen. Zo kwamen groepen uit verschillende regio's vragen naar welke militaire objecten er in hun regio zijn. Pax Christi vroeg om artikelen over wapenexport naar de Derde Wereld, en om een toespraak van iemand van AMOK op een bijeenkomst. Het Amandla-bulletin kwam om een foto van een bepaald soort helikopter, die net door West-Duitsland naar Zuid-Afrika was gesmokkeld. En het Marokko-komitee verzocht AMOK een brochure te schrijven over het militaire apparaat in Marokko. Cor Groeneweg kwam om informatie over het CCC, en het IKON vroeg Roger om in hun programma over inlichtingendiensten op te treden. Kortom, voor iedere vraag kan je bij het anti-militaristies onderzoekskollektief terecht. Dinsdag middag houden ze spreekuur.

het Anti-Militaristisch Onderzoeks Kollektief in betere tijden.

H E T T I J D S C H R I F T A M O K

Vier nummers per jaar van AMOK kosten f17,50. Artikelen over de anti-militaristische en vredesbeweging, achtergrondartikelen over bewapening, inlichtingendiensten, repressie, de 3e wereld, etc. Maak f17,50 over op giro 5567607 tnv. AMOK, Utrecht of stuur een briefje naar AMOK, Esdoornstr.14, Utrecht. Of bel 030-442122.

Iedere week BLUF! in je bus met artikelen over radikaal verzet op alle fronten. En dat voor maar f23,- ,en 13 weken lang. Maak f23,- over op giro 5245710 tnv.BLUF!, Amsterdam, of draai 020 - 761773 en je krijgt BLUF! en een akseptgiro toegestuurd.

Zes keer per jaar nieuws over verzet tegen bewapening en militarisme en achtergrond artikelen. Abonneer je op 10 nummers van de VREDESAKTIEKRANT door f20,- of meer over te maken op giro 5538149 tnv. Vredesaktiekrant, A'dam ovv.'abonnement'. Of stuur een briefje naar Vredesaktiekrant, Postbus 11347, 1001 GH Amsterdam. Of bel 020 - 865134.

juristerij

Het meest raadselachtige aan de hele affaire is eigenlijk waarom Roger vastzit. Hij werd tegelijk met alle dozen vol archief-materiaal meegenomen. In arrestatie van overige AMOK-medewerkersters waren ze niet geïnteresseerd, ook niet toen deze zich kollektief gingen aanmelden bij de politie. Als grond voor zijn detinering werd opgegeven: diefstal-met-braak en heling in het algemeen, en dan het "onder zich hebben" en "ongewenst meedelen" van staatsgeheimen. Bij de eerste verlenging hebben ze het laatste -publicatie- laten vallen.

De eerste twee punten zijn natuurlijk flauwekul, en het laatste ook, maar daar zal het waarschijnlijk wel om gaan, art. 98 C dus. Tot grote opluchting van de kit waarschijnlijk werden bij de inval weliswaar geen CID-papieren gevonden, maar wel een aantal originele stukken van de gekombineerde Bunkerkraak Katwijk/noordwijk, die nu gebruikt worden ter ondersteuning van hun aanklacht. Zwak genoeg desondanks, want deze papieren liggen al sinds jaar en dag openlijk te koop in vele boekhandels, en waren ook te zien op de Bunkertentoonstelling. Dat deze vondst eigenlijk meer een smoesje is, blijkt ook wel uit het feit dat Roger voornamelijk verhoord wordt over de CID-inbraak.

Ook in de ogen van de Rechter-Commissaris is het Proces Verbaal wel erg zwak, blijkens zijn eis dat voor verdere verlenging nieuwe gegevens/argumenten ter tafel moeten komen. Donderdagochtend 28 wordt de detinering van Roger getoetst, dus er bestaat een theoretische kans dat ie al vrij is als je deze Bluf! leest. Zoniet, dan moet ie dinsdag voorkomen voor de verlenging van 30 dagen. Het argument daarvoor is: collusie, dwz. het doen verdwijnen van potentieel bewijsmateri-

aal. Ook grote flauwekul natuurlijk, want er valt nix te bewijzen, en bovendien kunnen andere AMOK-medewerkersters laten verdwijnen wat ze willen!

Op AMOK was nix te vinden wat 'geheim' is. Desondanks moet je bedenken dat het altijd aan de Staat is om te bepalen wat er 'geheim' is. Daarmee wordt de hele zaak natuurlijk nog duidelijker politiek dan ie nu al is.

Behalve het vastzitten van Roger, zijn er natuurlijk ook nog de spullen

kruisrakers

Na de inval, de rekken op het AMOK-kantoor zijn bijna allemaal leeg. Maar er werd meteen keihard aangepakt om het werk weer opnieuw op poten te zetten en dan natuurlijk nog al het extra werk dat de inval de groep heeft bezorgd.

Al een paar maanden was, of liever gezegd is AMOK bezig om van alles over de kruisraketten te verzamelen en in elkaar te puzzelen. Vragen die ze zichzelf stellen, zoals: hoe zitten die dingen in elkaar, hoe zien de bunkers eruit, via welke procedures wordt plaatsing mogelijk gemaakt, hoe worden die kruisraketten ingevlogen? Om er maar een paar te noemen.

Om antwoorden op al deze vragen te krijgen wordt van alle kanten informatie verzameld. AMOK heeft al contacten in België, Engeland en de VS. Via het CND (Campaign for Nuclear Disarmament) en de Cruise Watch in Engeland had de groep allerlei leuke informatie gekregen, zoals foto's van konvooien en gegevens over gevolgde procedures. De Cruise Watch is een groep die vindt dat, nu de kruisraketten een-

van AMOK die onrechtmatig worden vastgehouden op het Hoofdburo. Misschien dat enkele rechercheurs bij het doorlezen van de 30 dozen archiefmateriaal spontaan anti-militarist worden, maar voor de rest ligt het documentatiecentrum plat. Op dit moment wordt er een kort geding voorbereid door direkte belanghebbenden: fotografen, abonnees en donateurs, om de spullen terug te krijgen. Maar we moeten er van uitgaan, dat dat nog wel even zal duren. (r)

maal in het land zijn, ze er niet meer uit mogen. Ze proberen konvooien te beletten om van de bases af te komen, of anders ze hinderlijk te volgen. Uit de VS heeft AMOK veel militair-technische verhalen gekregen, plus folders en tekeningen van kruisraketten-fabrikanten als General Dynamics.

Al deze informatie wordt weer gekoppeld aan het werk van de Speurgroep die samen met BONK (Burgerlijke Ongehoorzaamheid en Non-m-koöperatie) is opgezet. Die Speurgroep speurt naar bouwers, aanbestedingsprocedures, bouwprocedures, etc. Op die manier wordt geprobeerd de puzzel in elkaar te leggen, waar actiegroepen weer verder mee kunnen. Al dit speurwerk is ook afhankelijk van tips die ze van anderen krijgen.

Speel dus informatie die je hebt door, of geef door waar je weet dat die te vinden is. Informatie over bouwbedrijven die bouwen voor het leger, informatie over kruisraketten en dergelijke. Stuur het desnoods anoniem. Wie weet heb een belangrijk stukje van de puzzel.

inval=aanval

Hoeveel mensen van ons hebben de CID-papers, de Bunkerbuit of de Wraak van Jhr.Mr. de Braauw in huis? Gewoon gekocht in de linkse boekhandel of van een standje. Veel mensen uit de vredesbeweging zijn dus al burgerlijk ongehoorzaam, misschien zonder het zelf te beseffen. Ja, zelfs crimineel, althans dat wil de staat ons doen geloven. Want voor het in bezit hebben van staatsgeheimen kunnen ze je maximaal 6 jaar in de bak draaien. Op die aanklacht zit Roger nu dus vast. Of zijn die papieren misschien toch geen staatsgeheimen meer nu ze gepubliceerd zijn en open en bloot in de boekwinkel liggen ter verkoop?

En tenslotte denk ik dat ze uit zijn op 't verder kriminaliseren van de anti-militaristische beweging en het radikale deel van de vredesbeweging want ze zijn als de dood voor nog meer akties en nog meer mensen die steeds weer een stapje verder willen gaan in hun aktievormen. Die mensen willen ze afschrikken en waarschijnlijk willen ze ook wel een wig drijven tussen het radikale en het gematigde deel van de vredesbeweging. Zeker nu blijkt dat de afmattingsstrategie die ze toepasten voor de brede vredesbeweging niet heeft gewerkt, en dat veel mensen door blijven gaan met hun verzet. Zeker nu in brede kringen binnen de vredesbeweging gediskussieerd wordt over burgerlijke ongehoorzaamheid, sommige mensen ook al tot akties zijn overgegaan en anderen hebben verklaard dat na 1 november te zullen doen.

Opvallend is bijvoorbeeld dat vlak voor 1 november de kampen in Woensdrecht weer met de grond gelijk zijn gemaakt door de politie en dat ze nu weer om de haverklap komen ontruimen. Waarschijnlijk hoopten ze de kampen nu echt de nekslag toe te kunnen brengen, wat ze uiteraard niet gelukt is. Ook is opvallend dat mensen die aan BONK-akties meededen hard zijn aangepakt. In juli al werden bij plakakties mensen gearresteerd, maar bij de noodremakties op 1 november zijn mensen ronduitgrof behandeld. Veel mensen zijn opgepakt en verschillende arrestanten zijn

op een hele smerige manier gefouilleerd en zelfs gevisiteerd, om te controleren op verdovende middelen. Dat sloeg helemaal nergens op en de politie ging volledig zijn boekje te buiten.

Van het gematigde deel van de vredesbeweging hebben ze niet zoveel te vrezzen. Dat deel houdt zich vooral met de verkiezingen bezig. Herhaaldelijk heeft men daar al laten blijken liever de kant van de machthebbers dan van de mensen uit de eigen beweging te kiezen. Zo zei Sini Strikwerda op 26 oktober in de Houtrushallen dat het KKN niet zou oproepen tot burgerlijke ongehoorzaamheid, en ze waarschuwde ook voor 'machteloosheid', want dat zou volgens haar alleen maar leiden tot gezapigheid of terrorisme....En bij het vertrek van Lubbers die massaal was uitgejouwd, gaf ze hem een zoen.

Maar gelukkig blijken er ter rechter zijde van de vredesbeweging ook mensen te zijn die hun gezonde verstand laten werken, in plaats van de angst iets te doen wat niet netjes zou zijn. Zo vond Jan ter Laak op een studiedag van het IKV afgelopen zaterdag dat 'als je de relatie met het radikale deel van de vredesbeweging niet op het spel wilt zetten, dan moet je daarbij zijn'. Hoewel de leiding van het IKV het steeds weer moeilijk heeft met burgerlijke ongehoorzaamheid en met die lastige radikalen, heeft men intussen wel samen met Pax Christi een brief opgesteld waarin geprotesteerd wordt tegen de arrestatie van de AMOK-medewerker, waarin de inval bij AMOK een beperking van de vrije nieuwsvergaring wordt genoemd en terugbezorging van het adresbestand van het anti-militaristies kollektief wordt geëist.

Wat betreft solidariteit is de vredesbeweging in Engeland trouwens al een stuk verder. Het CND heeft expliciet gesteld, dat men het radikale deel van de vredesbeweging nooit mag laten vallen, om te voorkomen dat er een enorme golf van repressie zal optreden, net als het geval was in het begin van de zestiger jaren, na de eerste golf van verdergaande akties van de vredesbewe-

ging daar. Hier in Nederland weigeren de grote vredesorganisaties tot nu toe om een dergelijk standpunt in te nemen en distanceren zich keer op keer van aktievormen die de hunne niet zijn.

Al die mensen uit de vredesbeweging die ook vinden dat je radikalen niet kunt laten vallen en die zich bereid hebben verklaard burgerlijk ongehoorzame akties te voeren, hebben nu de kans dat waar te maken en te laten zien dat we ons door al dat machtsvertoon niet laten afschrikken. Toon je solidariteit met AMOK en je bereidheid om in aktie te komen door zaterdag aanstaande naar het hoofdburo van politie te komen om de nieuwste AMOK mee te versturen. Kom ook naar de blokkade van het gerechtsgebouw volgende week, als Roger weer voor moet komen. Of verzin zelf een aktie. Grijp nu je kans om te laten zien, dat het je echt menens is om een stap verder te gaan in je verzet, door die stap nu ook echt te doen!

belangrijk

Op het moment dat je dit leest is het heel goed mogelijk dat Roger is vrij gelaten. Maar teruggave van het archief is voor ons net zo belangrijk kom dus dinsdagochtend in ieder geval naar Utrecht, 8 uur, Voorstraat 71. Je kan voor informatie maandag ook bellen naar de volgende nummers:
Bluf! 020-176773

Vredesaktiekrant 020-865134

Steunkomitee 030-310377

Vrouwen voor Vrede 020- 845790

T

direkt na

elkaar gezet

A

akties achter

A

12 meeneem

E

buit na buit

D

RVO/TNO 11 september 1980 wordt door Onkruid het kantoor van de Rijks-Verdedigingsorganisatie (RVO) bezet. Deze afdeling van TNO doet onderzoek naar wapensystemen. Tijdens de bezetting worden, zoals van te voren is afgesproken, dokumenten op straat gegooid. Door een buitenploeg worden ze opgeraapt. Een kleine meter dokumenten -van geheim tot dienstgeheim- wordt er gestolen. De ME maakt een einde aan de bezetting. Na een paar uur in het Haagse politieburo vastgezeten te hebben wordt iedereen vrijgelaten. De tien totaalweigeraars onder de bezettersters worden aan de marechaussee overgedragen. De buit is nooit gepubliceerd. De bezettersters worden veroordeeld tot 10 dagen cel.

PMC 20 mei '81. Drie kubieke meter dokumenten is de buit van Onkruid na de inval in het Provinciaal Militair Commando NH in Amsterdam. Bij de actie die overdag plaatsvindt wordt niemand gearresteerd. Onkruid publiceert de buit in een 5-tal PMC-papers. De onthullingen handelen over de inzet van het leger tegen de eigen bevolking. Over een oefening van militairen tegen kernenergietegenstanders bijvoorbeeld. Over dat Nationale Reserve-soldaten hun wapens thuis bewaren. Over dat 90% telefoons afgesloten wordt als de spanningen in Nederland oplopen. Er zijn geen topgeheimen bij. Ze zijn vooral schokkend doordat vermoedens bevestigd worden, je alles hun in taal kunt lezen. Als afsluiting van de PMC-actie was er voor 17,18,19 januari '82 een tentoonstelling van de buit in Paradiso georganiseerd. Drie dagen voor de opening hiervan worden van Gennep en Schut (van Atheneum) gearresteerd omdat ze PMC-papers in de etalage hebben liggen. Na ruim 24 uur vastgezet te hebben worden ze vrijgelaten. Hun arrestatie leidt tot veel konsternatie en ekstra publiciteit voor de tentoonstelling & Onkruid. Nadat de PMC-tentoonstelling in twee dagen al bijna 4000 duizend bezoekersters heeft getrokken doet de politie 's avonds een inval in Paradiso en neemt ze alle tentoonstellingsborden mee. Met kopieën van het originele materiaal wordt de volgende dag de tentoonstelling voortgezet.

PMC-BUNKER In de nacht van 6 op 7 juli 1982 bezetten een 7-tal Onkruidstersters de bunker van het Provinciaal Militair Commando Zeeland in Kloetinge. Na 12 uur bezetting arresteert de BSB ze. Ze worden 4 dagen lang vastgehouden op art 98, het in gevaar brengen van de Staatsveiligheid. Op ditzelfde artikel wordt de medewerker van AMOK nu vastgehouden. In Bluf! 26 openbaren de bezettersters direkt na hun vrijlating alles wat ze in de bunker hebben opgemerkt: van telefoonnummers, via de plattegrond tot, wat iedereen misschien is bijgebleven, de symbooltjes die de militairen gebruiken voor het aanduiden van de binnenlandse tegenstanders. De bezettersters en de mensen die buiten de bunker opgepakt werden zijn niet verder vervolgd. Omdat het om een 'maatschappelijk belangenconflict' ging is de zaak geseponeerd zo kregen ze te horen.

ROEL DE WIT 3 september '82 wordt door een twintigtal AKB-ers de kamer van de Noord-Hollandse Commissaris van de Koningin Roel de Wit bezet. De bezetting is een protest tegen de dumpingtransporten. De bezettersters stuitten onverwacht op z'n aktetas. Alle dokumenten die ze hierin vinden en betrekking hebben op de vervroegde dumpingoperatie worden gefotografeerd. Daarna worden ze netjes teruggestopt. Na een paar uur wordt de bezetting beëindigd. In Bluf! 34 worden de gefotografeerde dokumenten gepubliceerd en besproken. Zichtbaar werd de organisatie achter de dumpingtransporten en de centrale rol die De Wit hierin speelde.

BBC Als actie tegen de dreigende ontruiming van een pand in de Bloemstraat worden op 15 februari '83 een vijftal gemeentelijke voorposten en het Buro Bestuurskontakten bezet. Bij

toeval zien de beztters een aantal beleidsnota's van de gemeente Amsterdam over de kraakbeweging liggen. Deze worden gestencild uitgegeven, "met de wet openbaarheid van bestuur zijn we het helemaal eens", en gedeeltelijk in Bluf! afgedrukt. De "BBC-papers" geven een uitstekend beeld van het beleid van de gemeente Amsterdam tegenover de kraakbeweging én vooral van de overwegingen die daaraan ten grondslag liggen. Het zijn, zoals bij veel meer hier opgenoemde buitgemaakte documenten het geval is, geen officiëel als geheim geklassificeerde documenten. Bij de vraag hoe interessant documenten zijn doet dat er vaak ook niet veel toe. Documenten kunnen interessant zijn omdat ze dingen vertellen die je niet wist, in tegenspraak zijn met officiëel beleid, omdat ze inzicht geven in 'hun' manier van denken & schrijven, er zwart op wit staat wat je al lang vermoedde enz. En om al deze redenen kan justitie de gejatte documenten 'staatsgevaarlijk' noemen.

BUNKERBUIT In de nacht van 26 op 27 april '83 breekt Onkruit in in een tweetal bunkers: een militaire in Katwijk en één voor de Commissaris van de Koningin en zijn staf uit Zuid Holland in Noordwijk. De bunkers worden gefotografeerd en gefilmd en uit Noordwijk worden postzakken vol met dokumenten meegenomen. De eerste onthullingen hieruit: "Betonkruit" worden op 5 mei in het Amsterdamse Vondelvredepark openlijk verkocht. Twee weken later onthult BGTV de bij de actie buitgemaakte papieren over de oefening WINTEX/CIMEX '81. Deze worden vervolgens in Bluf! 69 gepubliceerd.

De buitgemaakte dokumenten onthullen zeer veel over de civiele verdediging in Nederland. Hiernaast geeft het scenario van de oefening WINTEX/CIMEX '81 veel voorbeelden van hoe regering en militairen oefenen in het onderdrukken van verzet vanuit de bevolking. In het lijvige boek "Bunker in-Bunkerbuit" openbaart Onkruit-Amsterdam de buit. DE presentatie van het in een oplage van 3000 gedrukte en inmiddels uitverkochte boek gaat gepaard met tentoonstellingen van de buit in Amsterdam, Nijmegen, Rotterdam en Den Bosch. Tijdens de tentoonstellingen liggen ook zeer veel dokumenten voor het publiek ter inzage. De politie grijpt tijdens de tentoonstellingen, die plaatsvinden van 18-20 november, niet in. Direkt na afloop van de tentoonstellingen beginnen de tentoonstellingsborden een toernee door Nederland die ze inmiddels langs 32 steden heeft gebracht. En nog steeds is het einde van de toernee niet in zicht. Van 10 tot 13 december zullen de bunkerdocumenten Maastricht aandoen.

Een klein aantal originele bunkerbuit dokumenten zijn door de politie tijdens de inval bij AMOK aangetroffen. Formeel zit R.V. hierop ook vast. Na al deze openbaarheid waarbij de politie nooit heeft ingegrepen kan het in bezit hebben van AMOK van een aantal van deze dokumenten niet meer dan een smoes zijn voor de arrestatie en de inbeslagname van het archief. De echte drijfveer moet een andere geweest zijn.

KRAAKWACHTEN Op 3 juli '83 doen Amsterdamse krakersters invallen bij vier kraakwachtenburo's. Bij alle vier worden dossiers meegenomen. De werkwijze van de buro's én alle panden die 'bewoond' werden door kraakwachten konden zo in kaart gebracht worden. Een deel van de dokumenten werd in Bluf! gepubliceerd. Een paar uur na de actie doet de politie een huiszoeking in Leidsegracht 12 en Leidsegracht 36. Na de actie waren mensen zo stom naar deze panden terug te gaan om hun fietsen op te halen. De huiszoekingen leverden niets op. 9 augustus '83 valt de politie na een tip Laraissestraat 154 binnen. In de kelder treffen ze een groot deel van de buit aan. Vijf bewonersters die op het moment van de huiszoeking thuis waren worden twee en een halve dag vastgehouden.

direct na, de PMC-actie als de onkruidstersters vertrokken zijn grijpen voorbijgangers

NZAV Bij een inval door anti-aparthe-
MIBO aktievoerdersters op 19 janua-
ri in het kantoor van de Neder-
lands-Zuid-Afrikaanse-Vereniging aan
de Amsterdamse Keizersgracht waren
vernielingen aangericht én worden do-
kumenten buitgemaakt. Deze worden ge-
publiceerd in Bluf! 108. Zij onthul-
len de nauwe band van de NZAV met het
Zuid-Afrikaanse apartheid regime.

MIBO. Hoewel de inzet van de akties
het stelen van mediese apparatuur
t.b.v. de derde wereld was, werd bij
één van de vier MIBO inbraken die
plaatsvonden in de nacht van 26 op
27 maart '84 ook dokumenten meegenom-
men. Deze door een vrouwengroep in
Ommen gestolen dokumenten werden ge-
publiceerd in een pamflet dat in een
aantal boekhandels te koop was. De
dokumenten leverden het zoveelste be-
wijs dat de MIBO's er zijn voor oor-
logssituaties en niet voor rampenbe-
strijding - het propagandaverhaal van
het ministerie van Volksgezondheid.

CID De aktiegroep "Onkruit bestaat
niet' breekt in de nacht van 18 op
19 november '84 in in het kantoor van
de militaire Contra Inlichtingen-
dienst in Utrecht. Een grote en zeer
interessante buit is hun deel. De
buit bewijst dat inlichtingen dien-
sten ondanks beloften in de Tweede
Kamer (o.a. van van Thijn) de vredes-
beweging intensief bespioneerd, dat
ze af luisteren, niet schuwen om in
te breken. Ook wordt er een lijst
onthult met alle CID-medewerkers in
den lande, en wordt een lijst bekend
met alle mensen uit Utrecht en omge-
ving die in geval van oplopende span-
ningen geïnterneerd zullen worden.
Dit en nog veel meer wordt in een
viertal CID-dossiers gepubliceerd.
Deze dossiers worden met een groot
aantal alternatieve bladen mee ver-
spreid en zijn los in de boekwinkel
te koop. De publikaties zorgen voor
zeer veel ophef zodat er ondermeer
een kamerdebat aan wordt gewijd.

DE WRAAK VAN JHR. MR. DE BRAAUW Een
onder deze naam opererende groep weet
in de nacht van 20 op 21 juni binnen
te dringen in het direktoraat-gene-
raal Energie van het ministerie van
Economische Zaken. Postzakken vol pa-
pieren over het Nederlandse energie-
beleid weten ze mee te nemen. Terwijl
op alle deuren alarm zat wisten zij
de enige deur te vinden die niet e-
lektronies beveiligd was! Onregelma-
tig verschijnen er onthullingen in
Bluf! Regelmatig zorgen ze voor gro-
te ophef. Het einde van de onthul-
lingen lijkt nog niet in zicht. En
ze onthulden al: waar de nieuwe kern-
centrales komen, dat deze er komen
om 'de giganten' van goedkope stroom

te voorzien, hoe de inspraakprocedures omzeild worden, dat er ekstra aardgas aan het buitenland verkocht wordt om kernenergie noodzakelijk te maken, enz enz. Een ongelooflijke buit, die de anti-kernenergiebeweging een grote impuls heeft gegeven.

KAAPKELDER TEUGE Vermomd als FIOD-agenten deed het commando crash & carry op 8 augustus een inval bij de importeur van Zuid-Afrikaanse wijnen Kaapkelder in Teuge. Door de FIOD opsporingsambtenaren werd zijn administratie in beslag genomen. Zijn administratie, gepubliceerd in Bluf! 183, bevatte alle slijterijen en restaurants die goede zaken deden met Zuid-Afrikaanse wijn. Ook bleek dat er een uitstekende relatie met de Tros bestond.

23 oktober '85 doet de smeris een inval in de 'Zware Jacoba' in Amsterdam. Eén bewoonsters wordt verdacht meegewerkt te hebben aan de 'FIOD-aktie'. Zij wordt gearresteerd en twee uur lang wordt het hele pand doorzocht. Persoonlijke spullen van alle 7 bewonersters worden gejat door de politie. Op 22 oktober blijkt ook al iemand van de straat geplukt te zijn omdat die verdacht werd van medeplichtigheid aan de aktie. Beiden worden na negen dagen vastgezeten te hebben vrijgelaten.

Tot zover dit overzicht van buitvolle inbraken en bezettingen van de laatste 5 jaar. Het is onvermijdelijk aan dergelijke overzichten dat ze onvolledig zijn. We herinneren ons bijvoorbeeld dat ruim een jaar geleden werd ingebroken door een groep antimilitaristen bij het Centrum voor Militair Leiderschap in Grave. Wanneer dit was en of de buit ook gepubliceerd is konden we niet achterhalen. Ook is er een inbraak geweest bij de weduwe van NSB-er Rost van Tonningen. Behalve allerlei antiek werden ook daar papieren meegenomen die later aan het Vrije Volk zijn doorgespeeld. Hierdoor kwam o.a. een politie-agent die banden had met de weduwe in opspraak.

Lang niet altijd komen interessante documenten tot ons doordat ze gestolen worden. Het Luchtmacht Inlichtingendienst (LUID) rapport over radikale delen van de vredesbeweging viel bijvoorbeeld een jaar geleden bij AMOK in de bus. Zij brachten dit vervolgens naar buiten. Net zo ging het volgens de woongroep Staatsliedenbuurt bij de rapporten, nota's en notulen over het nieuwe politiedistrikt 8 die zij eind oktober naar buiten brachten. Zo zijn er natuurlijk nog veel meer voorbeelden te geven van uitgelekte documenten